ПРОЛЕТАРЫ УСІХ КРАЁЎ, ЗЛУЧАЙЦЕСЯ!

ЧЫРВОНАЯ ЗЬМЕНА

№ 7 (1276) | СУБОТА, 10-га студзеня 1931 г.

ШТОДЗЁННАЯ ГАЗЭТА РАБОЧА-СЯЛЯНСКАЙ МОЛАДЗІ
Орган ЦК ЛКСМБ
УМОВЫ ПАДПІСКІ:

1 месяц	30 кап.
3 месяцы	90 "
6 месяцаў	1 р. 80 "
1 год	3 р. 30 "

АДРАС РЭДАКЦЫІ: Менск, вул. Карла Маркса, 38
Тэлефоны: рэдактара—7-25, сэкратарыят—12-19.
АДРАС КАНТОРЫ: Комсамольская 25, тэлеф. № 903.
ГОД ВЫДАНЬНЯ X.

Кошт асобнага №—2 кап.

X ЗЬЕЗД ЛКСМБ

ПАД КІРАЎНІЦТВАМ ПАРТЫІ ЛЕНІНА УсеЛКСМ БЫЎ І БУДЗЕ УДАРНАЙ БРЫГАДАЙ НА ЎСІХ ФРАНТОХ СОЦЫЯЛІСТЫЧНАЙ БУДОЎЛІ

Даклад тав. Наумава аб рабоце ЦК УсеЛКСМ

Аднаму з баявых атрадаў нашага слаўнага УсеЛКСМ—комсамолу Беларусі, у асобе яго X зьезду, дазвольце перадаць ад імя ЦК УсеЛКСМ гарачае комуністычнае прывітаньне і пажаданьні добрай работы (бурныя воплескі).

З моманту 8-га ўсесаюзнага зьезду прашло больш чым два з паловай гады. УсеЛКСМ за гэты прамежак часу прашоў слаўны баявы шлях, атрымаў шмат новых перамог, дабіўся вялікіх посьпехаў у барацьбе за комуністычнае выхаваньне працоўнай моладзі Савецкага Саюзу, у барацьбе за выкананьне пяцігодкі ў чатыры гады, за лінію партыі.

У ажыцьцяўленьні рашэньняў партыі па соцыялістычнаму будаўніцтву ў нашай краіне, па рэконструкцыі ўсяе народнае гаспадаркі, ленінскі комсамол біўся на перадавых позыцыях—разам з партыяй і пад яе непасрэдным кіраўніцтвам.

Ленінскі комсамол за гэты прамежак часу дабіўся вялікіх посьпехаў у мобілізацыі комсамольцаў і мас рабоча-сялянскай моладзі тварам к выкананьню задач рэконструкцыі. УсеЛКСМ ідзе да свайго чарговага IX зьезду ўзбагачаны вопытам клясавай барацьбы за партыйную лінію, за ўдзел у соцыялістычным будаўніцтве. Ленінскі комсамол дабіўся не малых посьпехаў у разгортваньні работы па клясаваму комуністычнаму выхаваньню мас працоўнай моладзі, якую мы яднаем пад сьцягам УсеЛКСМ.

Даць правільную ацэнку работ, праробленай УсеЛКСМ, правільна проаналізаваць становішча саюзу, яго стан, верна ацаніць дасягнутыя посьпехі можна толькі ў сувязі з тымі посьпехамі, якія мае наша краіна. Па-за сувязі з посьпехамі, якія мае наша краіна, партыя і рабочая кляса, нельга разглядаць і ацэньваць становішча саюзу, таксама як нельга не ўпамінаць аб посьпехах нашай краіны, не ўспамінаючы аб той вялікай ролі, той вялізарнейшай работе, якую прарабіў і робіць УсеЛКСМ па ажыцьцяўленьню генэральнай лініі партыі, па выкананьню пяцігодкі ў чатыры гады.

Вось чаму я хачу, перад тым як перайсьці да пытаньня аб дзейнасьці нашага саюзу, коратка спыніцца на тых посьпехах, якія мае наша краіна, у дасягненьні якіх комсамол прыняў самы актыўны, самы дзейны ўдзел.

Ідзе гігантская будоўля

За 2 гады выкананьня 5-гадовага пляну, у разьвіцьці пролетарскай рэволюцыі атрыманы рашаючыя перамогі. Краіна дабілася вялізарных посьпехаў у будаўніцтве соцыялізму, у разьвіцьці і рэконструкцыі народнай гаспадаркі краіны, што дазваляе нам у разгорнутым выглядзе ставіць пытаньне аб соцыялістычным наступленьні па ўсім фронце барацьбы і будоўлі.

За гэтыя два гады пяцігодкі цалкам і поўнасьцю даведзена, што ня толькі можна пабудаваць соцыялізм у нашай краіне, але што яго можна пабудаваць і ў гістарычна-мінімальны тэрмін. Цалкам даведзена, што наша сыстэма, соцыялістычная сыстэма гаспадаркі, зьяўляецца лепшай сыстэмай у сьвеце, што толькі наша сыстэма можа забясьпечыць такі бурны рост, які мы маем у краіне і які ўсё больш і больш узрастае.

Нарадзіўшыся ў нетрах пролетарскай ініцыятывы лёзунг „Пяцігодка—ў 4 гады" зьяўляецца лёзунгам, які зараз выконваецца, зьяўляецца лёзунгам сёньнешняй сапраўднасьці, бо першыя два гады і разьлікі, зробленыя на 3 рашаючы год пяцігодкі, цалкам выходзяць з выкананьня пяцігодкі ў чатыры гады, а па цэлым шэрагу важнейшых галін народнай гаспадаркі—у 3 і 2 гады.

За першыя два гады пяцігодкі адбыўся рашаючы зрух у бок соцыялізму. Даволі прывесьці такія лічбы, што прамысловая прадукцыя ў параўнаньні з даваенным часам, павялічылася ў два разы.

Лічбы рашаючых перамог

Доля прамысловасьці ў даваенны час складала 42 проц., а ў 1929-30 г.—53 проц. Доля сельскай гаспадаркі складала ў даваенны час 58 проц., а ў 1929-30 г.—47 проц.

Зрух адбыўся ў бок індустрыялізацыі нашай краіны, у бок хуткіх тэмпаў разьвіцьця прамысловасьці.

Таварная продукцыя прамысловасьці ў 1926-27 г. складала 68,8 проц., а ў 1929-30 г. ужо 76 проц. Сельская гаспадарка ў 1926-27 г.—31,2 проц., у 1929-30 г.—24 проц. Як бачыце, значна ўзрасла ўдзельная вага нашай соцыялістычнай прамысловасьці. Але яшчэ большы скачок дае цяжкая прамысловасьць. Доля цяжкай прамысловасьці ў 1926-27 г. складала 27,2 проц., а ў 1929-30 г.—ужо 32,7 проц. Ідзе адпаведнае зьніжэньне ўдзельнае вагі лёгкай прамысловасьці.

А асобныя галіны цяжкае прамысловасьці, напрыклад—машынабудаўніцтва павялічылася ў параўнаньні з даваенным часам у 4 разы, сельска-гаспадарчае машынабудаўніцтва павялічылася ў 6 раз, вытворчасьць электра-энэргіі павялічылася ў 6 раз, і ня гледзячы на некаторае недавыкананьне пляну ў другім годзе пяцігодкі, мы дабіліся вялізарных посьпехаў. Дабіліся павялічэньня тэмпаў у параўнаньні з першым годам пяцігодкі.

Ня гледзячы на ўсе падкопы клясавых ворагаў унутры і па-за краінай, у прыватнасьці на ўсе страты, усе перашкоды, якія рабілі нам шкоднікі ў народнай гаспадарцы краіны, мы дабіліся такога становішча, што намёткі 5-цігадовага пляну за першыя два гады не толькі выкананы, але і перавыкананы. Гэта зьяўляецца вялізарнай заслугай рабочае клясы, усіх працоўных краіны, гэта зьяўляецца вынікам цьвёрдага кіраўніцтва комуністычнай партыі.

Мы здолелі перавыканаць наметку па 5-гадоваму пляну за мінулыя 2 гады па прампродукцыі на 9 проц. Мы здолелі дабіцца таго, што прырост цяжкое прамысловасьці ў мінулым 1930 годзе складаў 38 проц. Гэта нябывалыя тэмпы, такіх яшчэ ня ведала наша краіна. Такіх тэмпаў ня ведае і ня будзе ведаць ніводная капіталістычная краіна.

Але ня толькі наша краіна атрымала агромністыя посьпехі, дабілася вялікіх перамог ў справе індустрыялізацыі краіны, мы маем за гэтыя два гады 5-годкі нябывалыя дасягненьні і ў адносінах рэконструкцыі сельскай гаспадаркі. Сельская гаспадарка цьвёрда стала на шлях карэннай рэконструкцыі, на шлях колектывізацыі. 5 годка па будаўніцтву колгасаў выканана больш, чым у паўтара разы. У асноўных збожжавых раёнах 40 проц. сялянскіх гаспадарак будуюць, разьвіваюць сваё гаспадарку на колгасных асновах, будуюць колектывы, будуюць колектыўнае жыцьцё. 25 проц. усіх сялянскіх гаспадарак нашай краіны ўжо знаходзіцца ў колгасах.

Плошча савгасаў павялічылася з 20,6 міл. га да 36 міл. га. 5-годка па

Тав. Наумаў

савгасах выконваецца ў 3 гады. На падставе разьвіцьця савгасаў і колгасаў у агромным вырашана збожжавая проблема. Гэта дае нам магчымасьць паставіць самым рашучым чынам пытаньне аб вырашэньні жывёлагадоўчай проблемы. Шлях вырашэньня гэтай проблемы нам указаны. Гэты шлях—па якім мы ішлі, перамагаючы і вырашаючы пытаньні збожжавай проблемы—гэта шлях далейшай колектывізацыі, шлях утварэньня савгасаў.

Першыя посьпехі ў колектывізацыі, у разьвіцьці савгасаў і машынатрактарных станцый далі магчымасьць высунуць лёзунг: на аснове суцэльнай колектывізацыі—ліквідацыя кулацтва, як клясы. Гэты лёзунг партыя праводзіць у жыцьцё.

Разам з індустрыялізацыяй краіны, колектывізацыяй сельскай гаспадаркі, разам з тэй агромністай работай, якая ідзе па рэконструкцыі краіны, разам з ростам магутнасьці нашай краіны, расьце і паляпшаецца культ. эконом. і нае становішча рабочае клясы, усіх працоўных, расьце і паляпшаецца культурна-экономічнае становішча рабочай і сельскай працоўнай моладзі Савецкага Саюзу. Як вы ведаеце, СССР—адзіная краіна ў сьвеце, дзе няма больш беспрацоўя, дзе гэтая рэштка, гэта зло капіталізму ўжо пераможана ўпартымі, хуткімі тэмпамі разьвіцьця соцыялізму.

На аснове рэконструкцыі нашай краіны мы ўмацоўваем бояздольнасьць, робім усё магчымае для таго, каб у самыя бліжэйшыя гады стаць самастойнай у тэхніка-экономічных адносінах краінай, з прыдатку да капіталістычнага сьвету, якім была царская Расія. Мы робім нашу краіну індустрыяльна-аграрнай, самастойнай, якая ў бліжэйшай будучыні ня будзе залежаць ні па якіх пытаньнях ад капіталістычнага сьвету. І ўжо не капіталістычны сьвет, які знаходзіцца зараз у цяжкім крызісе, а сусьветная пролетарская рэволюцыя на чале з СССР, з гістарычна пасьлядоўнай няўхільнасьцю дыктуе і будзе ўсё больш і больш дыктаваць свае ўмовы капіталістычнаму сьвету.

Гэтыя дасягнутыя посьпехі за першыя два гады 5-годкі дазволілі тав. Сталіну на XVI партзьезьдзе проста сказаць, што СССР уступіў ужо ў пэрыяд соцыялізму, што краіна саветаў зараз перажывае сапраўды соц. уздым. Ідзе гігантская будоўля. Сотні новых заводаў, якія мы залажылі, у тым ліку такія буйнейшыя гіганты нашай соц. індустрыі, як Сталінградзкі трактарны завод, як Кузбацкі, як Сельмашбуд, як Чалябінскі трактарзавод, дзесяткі і сотні іншых заводаў, што будуюцца, падводзяць больш высокую, самую перадавую тэхнічную базу пад экономіку нашай краіны. Наша краіна сапраўды не на словах, а на справе ператвараецца з аграрнай краіны ў краіну індустрыяльна-аграрную.

Расьце культурны ўзровень нашай краіны

Даволі прывесьці такія лічбы, што за апошнія 4 гады пісьменнасьць у нашай краіне ўзьнялася на 11 проц, што мы ў мінулым годзе ліквідавалі няпісьменнасьць 10 міл. чалавек. Мы здолелі падняць пісьменнасьць 2 мільёнаў малапісьменных.

Гэтых посьпехаў партыя дабілася ў жорсткай сутычцы з клясавымі ворагамі. У рашучай барацьбе за генэральную лінію на два фронты супроць правых опортуністых, супроць правай як галоўнай небясьпекі, якая ўтварае ўмовы для рэстаўрацыі капіталізму, партыя дабілася посьпехаў, таксама ў барацьбе супроць контррэволюцыйнага троцкізму, супроць „левых" загібаў, супроць прымірэнцаў, супроць усіх тых, каму не па душы генэральная лінія, па бальшавіцку перамагаючы цяжкасьці, якія стаяць на шляху хуткага будаўніцтва соцыялізму.

Сьведкамі і непасрэднымі удзельнікам, перадавым актыўным творцаю гэтых агромністых перамог і дасягненьняў у будаўніцтве соцыялізму зьяўляецца УсеЛКСМ.

Чым характэрны для комсамолу пройдзены пэрыод ад VIII да IX зьезду саюзу?

Ён характэрны тым, што ленінскі комсамол надзвычайна вырас як у організацыйных, так і політычных адносінах. Умацаваўся ў горне соцыялістычнай будоўлі, загартаваўся ў агні жорсткіх клясавых боек, якія вядзе комуністычная партыя і рабочая кляса з усімі ўнутранымі і знадворнымі клясавымі ворагамі. Ленінскі комсамол быў цалкам і шчыра адданы генэральнай лініі партыі, у барацьбе за яе на два фронты з правым ухілам, як галоўнай небясьпекай, з рэшткамі контррэволюцыйнага троцкізму, і прымірэнцтвам да іх—павысіў свой ідэёва-політычны ўзровень. Комсамол за гэтыя 2 з паловай гады перабудаваўся ў адпаведнасьці з патрабаваньнямі пэрыоду рэконструкцыі, адшукваючы формы і мэтоды работы, укладваючы ў іх новы зьмест, дабіваўся неабходных тэмпаў у ажыцьцяўленьні пастаўленых партыяй задач. Комсамол зрабіў агромністыя посьпехі ва ўдзеле ў соцыялістычным будаўніцтве, ён дабіўся падвышэньня сваёй удзельнай вагі ў агульнай сыстэме дыктатуры пролетарыяту.

У выніку ўсяго гэтага — відочны рост політычнай актыўнасьці і організуючага значэньня УсеЛКСМ і павышэньня яго ролі, як галоўнага памочніка партыі ў клясавым, комуністычным выхаваньні мас моладзі, у соцыялістычным будаўніцтве.

Усё гэта сьведчыць аб тым, што комсамол у асноўным пасьпяхова працаваў над выкананьнем рашэньняў XV зьезду партыі, што комсамол пасьпяхова працаваў над выкананьнем задач, пастаўленых перад комсамолам XV партзьездам і VIII усесаюзным зьездам.

Зьезд адбыўся адразу-ж пасьля XV партзьезду на мяжы рэконструкцыйнага пэрыоду. К моманту VIII зьезду ўжо як ніколі, вельмі моцна абвастрылася клясавая барацьба, у тым ліку барацьба за моладзь. Клясавы вораг разьлічваў, што гэтае маладое пакаленьне, якое ня ведае ўмоў царызму, якое выхоўвалася ва ўмовах нэпу, пойдзе на компроміс з Захадам па шляху рэстаўрацыі капіталізму. Разьлічвалі не перараджэньне моладзі, а праз гэта на пагібель рэволюцыі і будуючагася соцыялізму.

Вось абставіны, у якіх працаваў VIII зьезд.

Зьезд паставіў тры галоўныя задачы:

1. Даў агульную пэрспэктыву работы комсамолу ў пэрыод рэконструкцыі ва ўмовах клясавай барацьбы. Праўда, зьезд ня мог яшчэ даць падрабязных указаньняў аб рабоце УсеЛКСМ у рэконструкцыйны пэрыод, але ён даў правільныя, хаця і агульныя вехі разьвіцьця саюзу;

2. Зьезд сказаў аб неабходнасьці новымі формамі і мэтадамі мобілізаваць актыўнасьць мас на выкананьне пастаўленых задач у галіне соцыялістычнага будаўніцтва;

3. Зьезд вызначыў шлях увязкі і падпарадкаваньня групавых і асабістых інтарэсаў моладзі інтарэсам клясы, інтарэсам соцыялістычнага будаўніцтва. Зьезд сказаў, што рост матар'яльнага-экономічнага культурнага ўзроўню рабочай моладзі павінен праходзіць на аснове актыўнага ўдзелу моладзі і ў першую чаргу комсамолу ў соцыялістычным будаўніцтве.

За гэты прамежак часу саюз прайшоў наступныя этапы свайго разьвіцьця. Першы этап гэта ад VIII зьезду саюзу да VI Усесаюзнай конфэрэнцыі. Гэты пэрыод праходзіць, як пэрыод уразуменьня задач у соцбудаўніцтве, як пэрыод адшуканьня форм і мэтадаў работы УсеЛКСМ у рэконструкцыйны пэрыод. Затым 6-я ўсесаюзная конфэрэнцыя і—да сьнежаньскага пленуму ЦК. Конфэрэнцыя запісала, што роля і месца саюзу ў справе ажыцьцяўленьня задач соц. рэконструкцыі павінна бесьперапынна павышацца, шырэй фронт удзелу ў гаспадарча-політычным жыцьці краіны. У гэтым напрамку павінна разгортвацца работа саюзу".

І, нарэшце сьнежаньскі Пленум ЦК, указаўшы цэлы шэраг посьпехаў у рабоце УсеЛКСМ у галіне ўдзелу ў будаўніцтве соцыялізму, адзначыў „адставаньне тэмпаў работы УсеЛКСМ ад тэмпаў соцыялістычнага будаўніцтва і адставаньне кіраўніцтва ад новых задач, устаўшых у рэконструкцыйны пэрыод". Сьнежаньскі Пленум ЦК азначыў, што саюз павінен зрабіць паварот, устаўшы на шлях „увесь саюз—адна ўдарная брыгада".

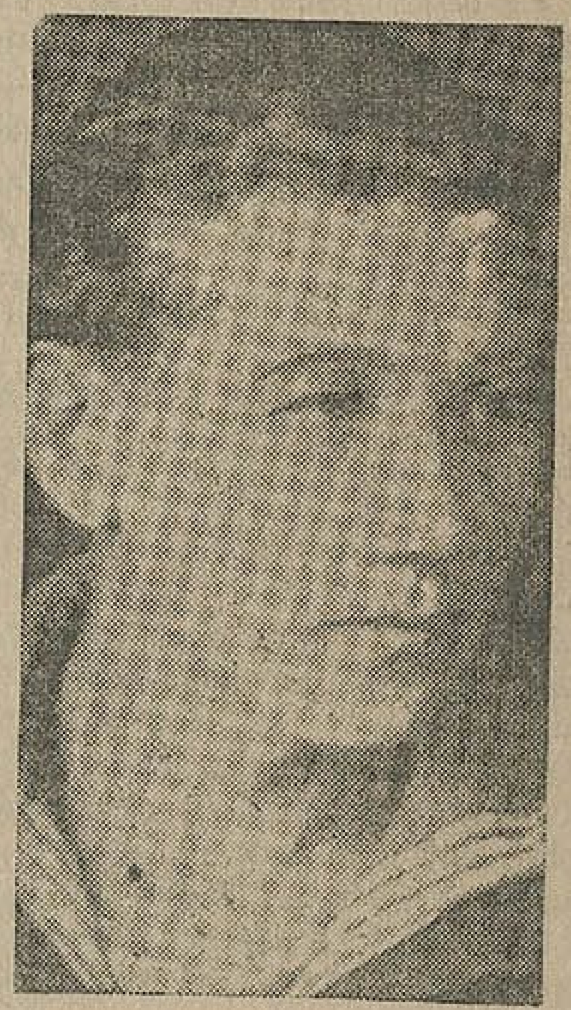
(*Працяг будзе*).

тав. Вілько.

тав. Ягораў.

тав. Луканаў

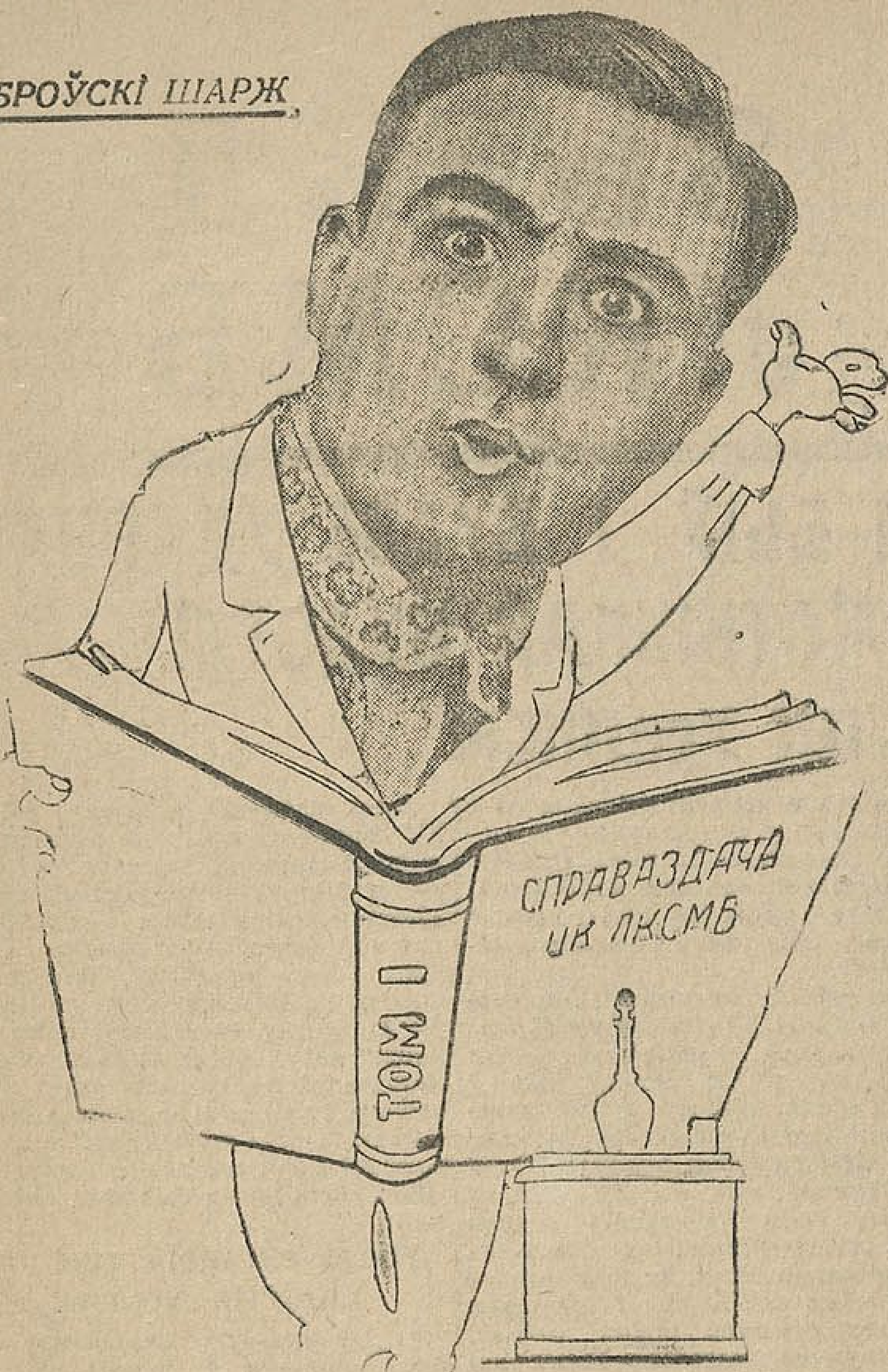
МАЦАВАЦЬ ПОСЬ

У БАРАЦЬБЕ З АДХІЛЕНЬНЯМІ БАЯЗДОЛЬНАСЬЦЬ, ЯШЧЭ НЕПРЫМІРЫМАСЬЦІ ДА ЎСЯЛЯ

СПРАВАЗДАЧА ЦЭНТРАЛЬ

Даклад сэкратара

СЯБРОЎСКІ ШАРЖ

Тав. ПАЛЯКОЎ на трыбуне

Справаздачны даклад ЦК за трохгадовую дзейнасьць ЛКСМБ тав. Палякоў пачынае з характарыстыкі прайшоўшага пэрыяду паміж IX і X зьездамі, з ацэнкі тых умоў, у якіх працаваў і змагаўся комсамол Беларусі.

У гэтай уступнай частцы свайго дакладу тав. Палякоў у самых кароткіх словах акрэсьліў сусьветны крызіс капіталізму, экономічнае становішча рабочае клясы, бурна ўзрастаючы рэволюцыйны рух, насьпяваньне сусьветнай пролетарскай рэволюцыі, і з другога боку—разгарнуў малюнак бурна растучага соцыялізму ў СССР.

—„У нас, у СССР, растучы ўздым соцыялістычнага будаўніцтва і ў прамысловасьці і ў сельскай гаспадарцы. У іх, у капіталістых, растучы крызіс экономікі і ў прамысловасьці і ў сельскай гаспадарцы“ (Сталін).

Далей тав. Палякоў ахарактарызаваў барацьбу партыі і комсамолу за генэральную лінію комуністычнай партыі бальшавікоў.

Партыя,—кажа дакладчык,—поўнасьцю выкрыла і канчаткова дабіла контр-рэволюцыйны троцкізм, які стаў рупарам міжнароднай буржуазіі, а таксама перажыла атакі з боку правых на генэральную лінію бальшавіцкай партыі і яе Ленінскі ЦК, пакончыла з правымі, як з афомленай опозыцыяй унутры партыі, прызнаўшы права-опортуністычныя погляды несумяшчальнымі з прабываньнем у партыі. Але гэта нікольві ня здымае пытаньня барацьбы з правым опортунізмам, які застаецца галоўнай небясьпекай.

Работа ЛКСМБ праводзілася ў напрамку барацьбы за ленінскую лінію партыі і саюзу. З часу IX-га зьезду ЛКСМБ контр-рэволюцыйны троцкізм, які імкнуўся абаперціся на комсамол у барацьбе супроць партыі, паламаў на гэтым зубы, быў выкрыты і канчаткова разьбіты.

ЛКСМБ, змагаючыся з рэшткамі контр-рэволюцыйнага троцкізму, вёў і вязе барацьбу з правым ухілам, як галоўнай небясьпекай на даным этапе, бо ён (правы ўхіл) адбівае ідэолёгію кулацтва.

ЛКСМБ даў аднадушны адпор усялякім спробам, у тым ліку і беспрынцыпнаму права-„лявацкаму“ блёку Сырцова, Ломінадзэ і інш., супроцьпаставіць Ленінскі комсамол бальшавіцкай партыі.

Напярэдадні зьезду на асобных гарадзкіх і раённых конфэрэнцыях ЛКСМБ правыя опортуністыя ўнутры саюзу імкнуліся працягнуць свае тэорыі аб крызісе актыву і ўсяго комсамолу.

ЛКСМБ рашуча асудзіў Мінаевых, Бутыркіных, іх аднадумцаў у БССР—Целешавых і даў бязьлітасны адпор гэтай права-опортуністычнай хлусьні на лінію партыі ў разьвіцьці саюзу.

Вылазкі правых на паасобных конфэрэнцыях сьведчаць аб наяўнасьці ў шэрагах комсамолу элемэнтаў, якія адхіляюцца ад партыйнай лініі, што з усёй рэзкасьцю патрабуе яшчэ большага змаганьня за генэральную лінію партыі. У выніку жорсткай барацьбы за генэральную лінію партыі ЛКСМБ прыйшоў да свайго X-га зьезду, як ніколі згуртаваным вакол комуністычнай партыі, і пад яе кіраўніцтвам мы ў сваёй рабоце прыйшлі з радам перамог на фронце соцыялістычнага будаўніцтва.

І. ЛКСМБ НА ПАБУДОВЕ СОЦЫЯЛІСТЫЧНАЙ ПРАМЫСЛОВАСЬЦІ

Удзел ЛКСМБ у гаспадарчым будаўніцтве, як гораду, так і вёскі, вызначан пастановамі XV-га зьезду УсеКП(б), дзе з усёй выразнасьцю вызначалася роля комсамолу, як аднаго „з галоўных памочнікаў партыі ў справе правядзеньня яе політыкі на фронце барацьбы з тэхнічнай гаспадарчай і культурнай адсталасьцю; комсамол павінен быць галоўным рычагом перавыхаваньня пролетарскай і бядняцка-серадняцкай сялянскай моладзі ў духу будаўніцтва соцыялізму і яго абароны ад усіх ворагаў як за-межамі краіны, так і ўнутры яе“.

Таксама XV-ты зьезд партыі прапанаваў комсамолу быць „ініцыятарам і праваднікам усіх пачынаў у горадзе і вёсцы па рацыяналізацыі гаспадаркі, працы і быту“.

Гэтыя дырэктывы XV-га зьезду УсеКП(б) былі асноўным стрыжнем ва ўсёй рабоце як усяго нашага Саюзу, так і комсамолу Беларусі, і на ажыцьцяўленьне гэтых пастаноў комсамол Беларусі асяродкаваў усе сілы на працягу пэрыяду паміж IX-ым і X-м зьездамі. Як-жа мы спраўляліся з гэтымі задачамі? Якое месца заняў комсамол у агульным соцыялістычным будаўніцтве?

Раней чым даць адказ на пастаўленае пытаньне, раней чым даць ацэнку гаспадарчай дзейнасьці комсамолу, як „аднаго з галоўных памочнікаў партыі“, дазвольце ў кароткіх рысах спыніцца на тых зрухах, якіх дабілася рабочая кляса нашай краіны пад кіраўніцтвам бальшавіцкай партыі, пры непасрэдным удзеле комсамолу і ўсёй працоўнай моладзі.

Расьце краіна фабрык дымных і машын

Агульны рост вытворчасьці Беларусі характарызуецца наступнымі лічбамі. Калі ў 1927-28 годзе ў капітальнае будаўніцтва было пакладзена 17680 тысяч рублёў, дык у 1929-30 годзе програма капітальнага будаўніцтва „разгорнута да 42.620 тысяч.

Найбольш яркім паказчыкам нашага росту зьяўляецца рост рабочае сілы: у 1928 годзе мелася 29 тыс. рабочых; на 1-X—30 г. гэта лічба вырасла да 63 тыс.

Важна адзначыць і тое, што тэмпы росту колькасьці рабочых на вытворчасьці ў Беларусі, у параўнаньні з іншымі савецкімі рэспублікі, значна большыя. Напрыклад, тэмп росту рабочых па СССР складаў—9 проц., па УССР—8,3 проц., а ў БССР гэты процант дасягнуў 21.

Да 1928-29 году рост продукцыі нашай прамысловасьці складаў 41 проц., у той час, як у РСФСР гэты рост складаў—24 проц., у УССР—16 проц. Тэмпы нашага росту ў 5 разоў перавышаюць тэмпы росту прамысловасьці ў перадавых капіталістычных краінах у лепшыя гады іх прамысловага росквіту.

Прыведзеныя лічбы кажуць аб тым, што за гэтыя 3 гады суадносіны клясавых сіл значна зьмяніліся як у горадзе, так і ў вёсцы. Гэтыя лічбы кажуць, што дзякуючы правільнаму ажыцьцяўленьню нацыянальнай ленінскай політыкі, непахіснаму правядзеньню генэральнай лініі партыі, БССР з краіны аграрнай ператвараецца ў краіну індустрыяльна-аграрную.

Ва ўсёй гэтай рабоце значнае месца займае Ленінскі комсамол, які будучы верным сваім баявым традыцыям—быць у першых шэрагах барацьбітоў за перамогу соцыялізму, быць адданым сваёй партыі на выкананьне настаўленых ёю задач—і ў гэтай рабоце паказаў, што партыя не памылілася, калі палічыла комсамол адным з галоўных сваіх памочнікаў у вырашэньні ўсіх задач, якія перад ёю стаяць.

Вялікая рэконструкцыя патрабуе

Рэконструкцыйны пэрыяд паставіў перад комсамолам шэраг новых патрабаваньняў—больш складаных і больш адказных. Ужо нельга было задаволіцца тымі формамі і мэтодамі работы, з якімі мы падыходзілі да IX-га зьезду. Калі мы тры гады таму назад, напярэдадні IX-га зьезду, падагульваючы сваю работу, лічылі вялікімі дасягненьнямі вытворчыя конкурсы на паасобных прадпрыемствах, конкурсы на лепшых і горшых рабочых, вечары якасьці продукцыі і браку, дык у рэконструкцыйны пэрыяд гэтага аказалася недастаткова. Рэконструкцыйны пэрыяд на рабаваў не паасобных вечароў, не асобных конкурсаў (якіх нельга ганіць, нельга і ў сучасных умовах здаваць у архіў), а рэконструкцыйны пэрыяд патрабаваў паголоўнага, сыстэматычнага ўдзелу ўсіх рабочых у соцыялістычным будаўніцтве.

Комсамол як усяго Саюзу, так і ў нас на Беларусі, у адказ на ўзросшае запатрабаваньне рэконструкцыйнага пэрыяду, зьявіўся ініцыятарам правядзеньня ў жыцьцё ідэі Леніна аб соцыялістычным спаборніцтве, аб ударніцтве, якія зараз-жа былі падхоплены шматмільённай рабочай клясай. Соцыялістычным спаборніцтвам комсамол ад паасобных мерапрыемстваў па ўцягненьню шырокіх мас моладзі ў актыўны ўдзел соцыялістычнага будаўніцтва—праз ударныя брыгады, праз опэрацыйна бытавыя комуны дабіўся таго, што паварот комсамолу тварам да вытворчасьці ў асноўным ажыцьцёўлены.

Тварам да вытворчасьці

Мы правялі шэраг мобілізацый комсамольцаў на паасобныя вучасткі соцыялістычнага будаўніцтва. Напрыклад, на Донбас, на гэту ўсесаюзную Фабрыку вугалю, дзе мы мелі значныя адставаньні ад запатрабаваньняў соцыялістычнай прамысловасьці, комсамол Беларусі павінен быў мобілізаваць 2.000 чалавек. Гэтую лічбу мы ня толькі выканалі, але і перавыканалі.

На агульнае будаўніцтва прамысловасьці Беларусі мобілізавана 250 комсамольцаў. З іх 150 таварышоў былі накіраваны на падшэфны комсамолу Беларусі Магвалокнабуд, яны сваім энтузіязмам, уздымам, бадзёрасьцю заражалі ўсіх астатніх рабочых, і ў выніку гэтага творчага энтузіязму будаўніцтва было скончана раней вызначанага тэрміну. Па лініі Лесбелу было мобілізава ў 1929 годзе 8 тысяч комсамольцаў і сёлета праводзіцца мобілізацыя аднэй тысячы комсамольцаў.

Дэлегат зьезду тав. Купісов, работніца шоўкавай фабрыкі (г. Магілеў)

Мобілізавана на Сахалін—350 і Дальлес—125 комсамольцаў.

На чыгунку з лепшых ударнікаў—комсамольцаў мэталістых 30 чал. і г. д.

Другім яскравым паказчыкам работы ЛКСМБ на гаспадарчым фронце зьяўляецца тое што ён, як і ўвесь комсамол Савецкага Саюзу, зьявіўся ініцыятарам соцыялістычнага спаборніцтва і ўдарніцтва, якое стала агульна-рабочым здабыткам, адным з грунтоўных мэтадаў у справе ажыцьцяўленьня ўзятых тэмпаў соцыялістычнага будаўніцтва.

Гэты бок дзейнасьці комсамолу ўсяго Саюзу найбольш яскрава ацаніў тав. Сталін:

„Ленінскі комсамол і кіруемая ім рабочая моладзь увянчаюць справу спаборніцтва і ўдарніцтва рашаючымі посьпехамі. Трэба прызнаць, што наша рэволюцыйная моладзь адыграла ў гэтай справе выключную ролю“.

Гэтая ацэнка цалкам адпавядае і комсамолу Беларусі.

Па Беларусі комсамольцы ахоплены соцыялістычным спаборніцтвам у сярэднім на 63 проц. У некаторых організацыях гэты процант значна большы. Напрыклад, па раней шай Кастрычніцкай організацыі (Менск) соцыялістычным спаборніцтвам ахоплена 95 проц. комсамольцаў.

ЛКСМБ, які зьяўляецца ініцыятарам соцыялістычнага спаборніцтва на прадпрыемствах Беларусі, стаў адным з галоўных ініцыятараў пераводу соцспаборніцтва на вышэйшыя формы ўдарніцтва: скразныя брыгады, вытворчыя маневры, батальёны энтузіястых і г.д.

Ён-жа зьяўляецца ініцыятарам правядзеньня вопыту ленінградзкіх фабрык і заводаў па стварэньню плянава-опэрацыйных груп на вытворчасьці.

Слова фактам

На фабрыцы „Кастрычнік“ (Менск) у студзені 1930 году стварыўся вялікі прарыў: недавыкананьне прамфінпляну на 18 проц., павялічэньне прагулаў, браку, выдаткаў на перапрацоўку і рэзэрвы і г. д.

Комсамольскі колектыў гэтай фабрыкі зьявіўся адным з першых ініцыятараў у рабоце па ліквідацыі прарыву. Па ініцыятыве комсамольскага колектыву былі створаны першыя 4 ударныя брыгады, адна вытворча-бытавая комуна, адзін цэх быў ператвораны ў комсамольскі цэхагрэгат.

Комсамольцы і ўся рабочая моладзь пагалоўна ахоплены соц. спаборніцтвам. Комсамольцамі было падана 14 рацыяналізатарскіх прапаноў.

На адозву ЦК КП(б)Б комсамольцы ў колькасьці 230 чалавек прымацавалі сябе да фабрыкі да канца пяцігодкі.

У выніку гэтых дзеяньняў комсамольскай ячэйкі, пад кіраўніцтвам парторганізацыі, былі мобілізаваны масы рабочых на выкананьне прамфінпляну. Комсамольскі цэх раней вызначанага тэрміну (12 верасьня) выканаў свой прамфінплян на 104 проц., замест вызначаных 8160 штук пальто зроблена 8198. У цэлым фабрыка за 11 месяцаў выканала прамфінплян на 103 проценты.

За лепшую работу на вытворчым фронце комсамольскі колектыў „Кастрычнік“ атрымаў пераходны сьцяг ад менскай партыйнай гарадзкой організацыі, а рабочыя фабрыкі атрымалі сьцяг ад ВСНГБ.

Вось другі факт. Комсамольскі колектыў друкарні імя Сталіна організаваў вечар-конкурс на лепшыя прапановы, дзе было пададзена 65 рацыяналізатарскіх прапаноў, з іх 20 комсамольскіх.

ФОТО СА ЗЬЕЗДУ

ПЕХІ ПАВАРОТУ

АД ЛІНІІ ПАРТЫІ ЛКСМБ ПАВЫСІЎ СВАЮ БОЛЬШ ЗАГАРТАВАЎ СЯБЕ Ў ДУХУ КАГА РОДУ ОПОРТУНІЗМАЎ

НАГА КАМІТЭТУ ЛКСМБ
ЦК тав. ПАЛЯКОВА

Група „ЛК" гэтай друкарні мо- лізавала сябе на праверку выка- ньня рабочых прапаноў. Камса- льцы пераплётнага цэху былі іні нтарамі складаньня сустрэчнага рамфінпляну, які перавышаў за- ньне заводакіраўніцтва на 10-15 роц. У кожным цэху арган заваны таліён энтузіястых Створаны 4 скра ыя ўдарныя брыгады, а таксама ў этах свaечасовага рэагаваньні на е недахопы і папярэджаньня пра- лаў створаны пасты. 70 комса- льцаў закантрактавалі сабе да анца пяцігодкі Агульнае выка- ньне вытворчай праграмы за 11 есяцаў складала 107 7 проц.

Комсамольцы на гомельскай швэй ай фабрыцы ўтварылі комсамоль- цэх, які па выкананьню прам- пляну ідзе першым на фабры- . Калі фабрыка прамфінплян вы- нала на 102 проц., дык комса- льскі цэх выканаў яго на 106 роц.

Комуна зав. „Пролетары" (Го- ль) па зборцы раствора-мешалак авінна была зрабіць за першае ўгодзьдзе 170 штук, а выпусьці . 180. Ранейшая зборка раствора- ешалак абыходзілася 220 руб., а кер—65 р.

Можна прывесьці яшчэ цэлы шэ- г фактаў гэроічнай барацьбы ком- молу ў будаўніцтве вытворчасьці, е і прыведзеных даволі, каб па- вердзіць раней дадзеную намі цэнку таго, што комсамол на вы- орчасьці павярнуўся тварам да зелу ў гаспадарчым жыцьці.

Растуць комуністычныя кадры рабочай клясы

Разам з гэтым нельга прайсьці ма таго факту, што наш удзел у ц. будаўніцтве, разгортваньне і ост ініцыятыўнага руху адначасна яўляліся і найлепшым сродкам омуністычнага выхаваньня мас ра- чай моладзі. Працуючы ва ўдар- ах брыгадах, імкнучыся праявіць аю ініцыятыву, свой пачын у раве арганізацыі соцыялістычнай аццы, рабочая моладзь навучаецца арэць за сваю вытворчасьць, за ой варштат і ў гэты самы час ычын е прасякацца пенавісьцю да дыраў, прагульшчыкаў, рвачоў і тупоў на вытворчасьці, бачыць у клясавага ворага.

З IX-га зьезду ЛКСМБ павысіла- грамадзка-палітычная актыў- сьць рабочай моладзі, што доказ- цца пасіленьнем яе ўдзелу ў га- адарчай рабоце і падвышэньнем мпаў росту ЛКСМБ за лік рабо- й моладзі.

За 1928 год рабочай моладзі бы- прынята ў комсамол 3550 чала- к, у 1929 г.—5432 чал., а за 9 есяца 1930 году прынята—6463 лавек.

Праведзеныя конфэрэнцыі рабо- й моладзі характарызаваліся ма- вым уступленьнем рабочай мола- і ў комсамол. Напрыклад, у гала- н соц. спаборніцтва на менскіх онфэрэнцыях было прынята каля 00 новых комсамольцаў.

Калі раней толькі на паасобных радпрыемствах мы маглі, у вы- ядзе выключэньня, знайсьці вы- ракваліфікаванага рабочага з мо- зі, дык зараз маем шмат фактаў алі комсамольцы зьяўляюцца май- драмі цэхаў, нават памочнікамі ды эктароў і дырэктарамі. Комсамол у рамысловасьці ня словамі, а спра- ай, сваёй прыкладнасьцю, дабіваец- ца таго, што яго лепшых прадстаў- нікоў ня толькі комсамольцы, а на- ват і дарослыя рабочыя вылучаюць на кіруючыя пасады.

Падцягнуцца на слабых вучастках

Ня глядзячы на зроблены ў ас- ноўным паварот арганізацыі тварам да гаспадарчай работы, мы маем яшчэ ў нашай рабоце адставаньне на паасобных вучастках ад тэмпаў соцыялістычнага будаўніцтва.

Першым адстаючым вучасткам у нашай рабоце зьяўляецца ўдзел ком- самолу ў плянаваньні народнай га- спадаркі З прычыны тако а стано- вішча мы ўпускаем цэлы шэраг ма- ладвёжных пытаньняў і зычы- масьць больш конкрэтна ставіць пе- рад комсамольскай арганізацыяй за- дачы па ўдзелу ў гаспадарчым бу- даўніцтве.

Другім адстаючым вучасткам зьяў- ляецца наш удзел у капітальным будаўніцтве. Комсамольскія аргані- зацыі вельмі мала цікавіліся гэтым пытаньнем і недастаткова працава- лі па выкананьню плянаў, зьні- жэньню сабекошту і падвышэньню якасьці будаўніцтва.

Будаўнічыя ячэйкі ў параўнаньні з фабрычна-заводзкімі ячэйкамі працуюць значна горш Вядома, гэ- тага ні ў якім разе нельга тлума- чыць, як спрабуюць гэта рабіць не- каторыя таварышы з будаўнічых ячэек, об'ектыўнымі умовамі, раскі- данасьцю і іншым. Тут трэба не спасылацца на „об'ектыўныя умовы" а праводзіць сапраўдную бальшавіц- кую работу.

Трэцім адстаючым вучасткам зьяў- ляецца работа комсамолу на чыгун- цы. Чыгуначныя ячэйкі не перабу- давалі сваю работу ў адпаведнасьці

Дэлегат зьезду тав. Мэсэль, сакра- тар колектыву ЛКСМБ зав. „Энэргія"

з тымі запатрабаваньнямі, якія на іх ўскладаюцца нашай партыяй. Паказчыкам гэтага зьяўляюцца тыя прарывы, шкодніцтвы і права-опор тунiстычная практыка, якія ўскры- ты на чыгуначных вузлах Віцебску Воршы і Жлобіна. На апошнім, на- прыклад, у таварным паравозе сэ- рыі „Ц"—6516 зроблена 18 паў- торных рамонтаў, а на пасажырскім сэрыі „С"—15.

Рух цягнікоў выкананы ў ліпе- ні на 78 проц., у жніўні на 70 проц і ў верасьні на 63 проц.

Чацьверты адстаючы вучастак— мэліорацыя Яна ў Беларусі адыгры- вае вялізарнейшую ролю: 21 проц. ці 2663 тыс. га ўсяе тэрыторыі Беларусі знаходзяцца пад балотамі.

Мэліорацыя ня толькі пашырае плошчу для пасеваў, але зьяўляец- ца адным з важнейшых сродкаў павялічэньня рэсурсаў Беларусі. Калі-б перавесьці ўсю прамысло- васьць Беларусі на апал торфам, дык яго хопіць на 300 год. Ня глядзячы на такое значэньне торфу, з 20 існуючых торфа-заводаў ніво- дзін поўнасьцю ня выканаў свайго прамфінпляну (па пяцігодцы мяр- куецца, што торф будзе займаць у агульным балянсе апалу 40 проц., у той час, як зараз ён займае толь кі 3 проц.

Адставаньне на некаторых вуча- стках соцыялістычнага будаўніцтва зьяўляецца вынікам таго, што з бо- ку паасобных арганізацый яшчэ ча- ста наглядаецца няўменьне ўхапіц- ца за асноўныя зьвеньні будаўніц- тва, няўменьне, часам, замацоўваць узрастаючую політычную актыў- насьць рабочай моладзі, пераклю- чаць гэтую актыўнасьць на прак- тычныя рэйкі соцыялістычнага бу- даўніцтва.

Далейшая работа ЛКСМБ у галі- не ўдзелу па будаўніцтву соцыялі- стычнай прамысловасьці павінна разгортвацца ў напрамку замаца- ваньня маючагася павароту саюзу тварам да вытворчасьці, падцягвань- ня тэмпаў работы, асабліва на ад- стаючых вучастках.

Наш зьезд пачаў сваю работу ў першую пяцідзёнку трэцяга раша- ючага году пяцігодкі. Уступаючы ў прадапошні год пяцігодкі, комсамол Беларусі павінен напрудзіць усе свае сілы, падвысіць творчую энэр- гію і рэволюцыйную актыўнасьць на выкананьне і перавыкананьне пяцігодкі ў чатыры гады, на со- цыялістычнае наступленьне па ўсіх франтох на капіталістычные эле- мэнты. „Галоўнае ў наступленьні соцыялізму пры нашых цяперашніх умовах заключаецца ў пасіленьні тэмпаў экономічнага выцясьненьня капіталістычных элемэнтаў гораду і вёскі, мобілізацыі мас вакол соцыя- лістычнага будаўніцтва, у мобілі- зацыі мас супроць капіталізму" (Сталін).

Баявая програма трэцяга

У 1931 годзе прамысловасьць Беларусі, згодна намечаных ужо кантрольных лічбаў, значна пасіляе тэмпы свайго разьвіцьця, што ві- даць з наступных лічбаў:

На 1931 год рост валавой про- дукцыі рэспубліканскай прамысло- васьці, падпарадкаванай ВСНГБ, вызначаны да 582 млн. руб., за- мест 284 мільёнаў рублёў у 1930 годзе.

Укладаньне ў капітальнае будаў- ніцтва на 1931 год вызначана ў суме 109 млн. руб. (у тым ліку на новае будаўніцтва 74 млн. руб. у параўнаньні з 33 млн. руб. у 1929 -30 г.).

Магутнасьць электрастанцый з 18 тыс. квт. на 1-X-30 г.—да 70,8 тыс. квт. на 1-I-32 г.

Важна адзначыць, што побач з павялічэньнем кольkасных паказчы- каў програма 1931 г. намячае знач нае павышэньне паказчыкаў і яка- сных. Так, продукцыйнасьць працы павінна быць павялічана на 30 4 процантаў, а сабекошт зьніжаны на 10 проц.

Вось асноўныя лічбы, якія ў блі- жэйшы год прыдзецца нам ажыць- цяўляць і на выкананьне якіх мы павінны мобілізаваць комсамольскую арганізацыю. Комсамол, не паслаб- ляючы ўвагі пытаньню ахопу усіх рабочых соцыялістычным спаборні- цтвам, ударніцтвам, павінен стаць рашучым барацьбітом за соцыялі- стычную рацыяналізацыю, за пера- тварэньне кожнага ўдарніка ва ўдарніка-рацыяналізатара, барацьбіта за новую тэхніку для соцыя- лістычнай вытворчасьці.

Дэлегаты-вайскоўцы

Рост рабочай моладзі

З часу IX зьезду па прамысловась- ці ВСНГБ улілося новай моладзі 6654 чал., а калі ўзяць усю мо- ладзь, занятую ў прамысловасьці па стажу працы, дык атрымаем на- ступны малюнак: з 8-гадовым выт- ворчым стажам налічваецца 8,9 пр. па стажу ад 7 да 5 гадоў—21,8 проц.; па стажу ад 4 да 3 год— 22,8 проц.; па стажу ў 2 гады— 18,9 проц. і са стажам аднаго го- ду і менш—3 проц.

Як бачым, самая вялікая коль- касьць па стажу работы—гэта гру- па, якая ўлілася ў вытворчасьць у 1929-30 годзе.

З прычыны таго, што гэты пры- ток ідзе ў значнай меры за лік не- пролетарскіх праслоек—мы нагля- даем на радзе прадпрыемстваў кля- сава-варожыя вылазкі (рвацтва і г. д.), якія ў большасьці праяўля- юцца з боку новапрышоўшых на вытворчасьць.

Прывяду пару фактаў для пацьвярджэньня сказанага.

Напрыклад, на фабрыцы „Ка- стрычнік" (Гомель) Шкляр, Партая і Гуткіна аб'явілі забастоўку ў су- вязі з ударажаньнем продуктаў на рынку і патрабавалі падвышэньня зарплаты. Комсамолец, кандыдат партыі Туфельд адмоўся ад пазыкі „Пяцігодка—у чатыры гады", ка- жучы:—„Навошта пазычаць, ка- лі я ня ведаю, што будзе заўтра". Нават сакратар цэхавай ячэйкі Пух цель заявіў, што „пакуль сала не дадуць, мы соцыялізму не пабудуем і 5-ці годкі ня выканаем".

Пры праводзеньні соцыялістыч- най кантрактацыі некаторыя вы- ступалі супроць таго мерапрыемст- ва, мотывуючы, тым, што ця ер „ня пры гоннае права".

Трэба ўлічыць і тое, што на вы- творчасьць пападаюць часта кля- сава-варожыя элемэнты. Лічбы па- казваюць, што па соцыяльнаму па- ходжаньню моладзь падзяляецца ў прамысловасьці наступным чынам: дзяцей рабочых—8.220=57,6 пр., служачых—1.175=8 2 проц., сялян (сярод якіх маецца частка і кулацтва)—2,274=15,9 проц., саматужнікаў – 1.687=11,8 проц.; гандляроў—141=0,9 проц.; іншых 212=1,5 проц. і невядомых— 566=3,9 проц.

Варта асобна спыніцца аб лятуне, які ў імя сваіх скурніцкіх задавальненьняў ня лічыцца з інтарэсамі клясы, з задачамі соцыялістычнага будаўніцтва, лётае з аднаго прадпрыемства на другое ў пошуках найбольшых для сябе матар'яльных выгад. Лятун—гэта клясавы вораг і трэба з ім змагацца, як змаемся мы з клясавымі ворагамі.

Палепшаньне матар'яльнага становішча

Гаворачы пра сучаснае эканамічнае становішча рабочай моладзі, перш за ўсё неабходна напомніць аб тым, што мы мелі ў гэтым напрамку да IX зьезду. Па адным з важнейшых пытаньняў, якое характарызуе эканамічнае становішча, пра беспрацоўе, тав. Бараньнікаў у сваім дакладзе IX зьезду казаў:

„Больш цяжкім момантам экономічнага становішча рабочай моладзі зьяўляецца беспрацоўе. Беспрацоўе мае сярод падлеткаў і юнацтва цяжкі застойны характар".

Я знарок прывёў гэтую вытрымку, каб паказаць, наколькі вялікая розьніца паміж пэрыядам IX зьезду і сучасным пэрыядам у адносінах матар'яльна-экономічнага становішча рабочай моладзі. На сёньняшні дзень мы фактычна ліквідавалі беспрацоўе сярод моладзі і падлеткаў. Гэта мае вельмі вялікае экономічнае і політычнае значэньне. Яно (ліквідацыя беспрацоўя) гаворыць аб тым, што толькі разгорнутае соцыялістычнае будаўніцтва можа зьнішчыць адно з такіх вялізарнейшых няшчасьцяў, атрыманых намі ад капіталістычнага ладу, якім зьяўлялася беспрацоўе.

Зараз мы констатуем гэта радаснае зьявішча (ліквідацыя беспрацоўя), значны рост заработнай платы і, як вынік гэтага, значнае палепшаньне экономічнага становішча рабочай моладзі. База гэтаму—нашы посьпехі ў соцыялістычным будаў-

СПРАВАЗДАЧА
Цэнтральнага Камітэту ЛКСМБ
Даклад сэкратара ЦК тав. ПАЛЯКОВА

(Працяг)

ніцтве, наша работа па падвышэньню кваліфікацыі рабочай моладзі.

Адзначаючы гэтыя дасягненьні, мы ўсё-ж павінны сказаць, што комсамольскія ячэйкі яшчэ недастаткова займаюцца пытаньнем эканомічнага становішча рабочай моладзі, мала робяць у напрамку пашырэньня соцыялістычных форм быту. У далейшай нашай рабоце на гэтыя слабыя бакі трэба зьвярнуць асаблівую вялікую ўвагу.

Мы зараз ст вім у якасьці цэнтральнай задачы палепшаньне становішча вучняў у ФЗВ і ў іншых школах.

У парадку дня нашай эканомічнай работы стаіць задача дабіцца „права на жыцьцё" для новай чатырохразраднай сеткі вучняў.

Першы разрад сеткі вучняў павінен складаць на менш 70 проц. стаўкі першага разраду агульна-рабочай сеткі, а стаўка 4-га разраду вучняў, пры двухгадовым тэрміне навучаньня, павінна быць ня менш 80 проц. стаўкі таго рабочага, на якога рыхтуецца вучань. Вучні пры 3-хгадовым навучаньні з 5-га паўгодзьдзя павінны пераводзіцца ў рабочую сетку з аплатай за фактычна выконваемую працу.

Трэба прызнаць, што ня гледзячы на правядзеньне паасобных мерапрыемстваў, мы ўсё-ж яшчэ малавата займаліся пытаньнем рабочага забясьпечаньня. У гэтых адносінах мы павінны разгарнуць работу па выкананьню дырэктыў рабочага пленуму ЦК і ЦКК УсеКП(б), весьці рашучае змаганьне з опортунізмам у коопэрацыйных органах і ачышчаць іх ад шкоднікаў і соцыяльна-чужых элемэнтаў. Мы павінны дабівацца забясьпечаньня ў першую чаргу ўдарнікаў, і пры разьмеркаваньні тавараў сачыць за правядзеньнем у гэтым напрамку клясавай лініі.

Комсамол і профсаюзы

Зьезду вядома, што на працягу доўгага пэрыоду паміж комсамолам і профсаюзамі, на чале якіх стаяла старое опортуністычнае кіраўніцтва, вялася жорсткая барацьба як па пытаньнях соцыялістычнай організацыі працы моладзі, такі па пытаньнях агульнай работы профсаюзу. Гэтыя спрэчкі былі не вузка спэцыяльнымі спрэчкамі, яны былі барацьбой прынцыповага характару накіраванай на ажыцьцяўленьне профсаюзамі генэральнай лініі партыі. Спрэчкі аб ФЗВ, спрэчкі аб падрыхтоўцы кадраў, былі спрэчкамі, барацьба за падрыхтоўку кадраў для соцыялістычнага будаўніцтва. Барацьба за перабудову мэтадаў работы, за разгортваньне самакрытыкі была барацьбой супроць опортуністычных, вузка-дзялянкіх, правых тэндэнцый у профсаюзах.

У гэтай барацьбе, як і трэба было чакаць, атрымаў перамогу комсамол. Партыя зьняла опортуністычнае профсаюзнае кіраўніцтва і паставіла тых людзей, якія змогуць пасьпяхова праводзіць лінію партыі ў рабоце профсаюзаў. Прафсаюзы зараз праводзяць перабудову сваёй работы ў адпаведнасьці з задачамі, якія паставіў перад імі XVI зьезд.

Абавязак комсамолу—дапамагчы профсаюзам перабудаваць сваю работу на бальшавіцкую нагу, вылучыць туды лепшых маладых рабочых—ударнікаў, трэба ўдзел у рабоце профсаюзаў лічыць адной з сваіх грунтоўных і галоўных задач.

Тав. Фішэр вітаў зьезд ад імя комсамольцаў і рабочых заводу «Чырвоны Мэталісты» (Барысаўшчына).

Прымаючы актыўны ўдзел у рабоце профсаюзаў, мы зможам дабіцца таго, што профсаюзы і комсамол, дзьве такія масавыя організацыі, будуць праводзіць яшчэ з большымі тэмпамі, яшчэ з большай энэргіяй агульную бальшавіцкую справу, справу ажыцьцяўленьня генэральнай лініі партыі.

II. УДЗЕЛ ЛКСМБ У СОЦЫЯЛІСТЫЧНАЙ РЭКОНСТРУКЦЫІ СЕЛЬСКАЙ ГАСПАДАРКІ

Першай баявой праверкай у гэтых адносінах была работа ЛКСМБ у час веснавой пасеўнай кампаніі. Гэта работа паказала, што організацыя можа змагацца за генэральную лінію партыі, што яна цьвёрда стала на шлях выпраўленьня мясцовых палітычных прарываў. Комсамол аказаў у час веснавой пасеўнай кампаніі вялікую дапамогу партыі ў справе колектывізацыі сельскай гаспадаркі і ў барацьбе за ліквідацыю кулацтва як клясы на базе суцэльнай колектывізацыі.

У выніку гэтага мы можам сказаць, што ў час веснавой пасеўнай кампаніі комсамольская організацыя прайшла вялікую школу клясавай барацьбы і гэтым значна падвысіла сваю клясавую баяздольнасьць.

Але-ж констатуючы гэта, трэба сказаць, што асабліва ў час веснавой пасеўнай кампаніі мелі месца паасобныя спробы сьцягнуць нас у правоопортуністычнае балота. Некаторыя РК і АК „забыліся" аб клясавай барацьбе і задачах колектывізацыі і імкнуліся мерапрыемствы вясновай сяўбы звесьці на простых агрономічных мерапрыемстваў, як ачыстка насеньня, збор попелу, пратраўліваньне і г. д.

ЦК своечасова рэагаваў на такія скажэньні і прыняў рашучыя меры да выпраўленьня дапушчаных памылак Бабруйскім, Магілёўскі, і Аршанскім акругкомамі.

Калі п'янеюць ад посьпехаў...

Зіма і вясна мінулых гадоў былі адзначаны „галавакружэньнем ад посьпехаў"—перагібамі анты-серадняцкага „левага" парадку. Трэба падкрэсьліць, што комсамольскія організацыі ў шэрагу месц, забыўшыся аб ленінскім прынцыпе добраахвотнасьці, былі творцамі гэтых перагібаў. Гэтыя скажэньні пад маркай „левацкіх" фраз дапамагалі правым опортуністам у іх барацьбе супроць генэральнай лініі партыі.

Прышлося распусціць цэлы шэраг РК і нават АК, якія паказалі сваю няздольнасьць змагацца за лінію партыі, якія прымірэнча адносіліся да права-„левацкіх" наскокаў на генэральную лінію партыі, якія ня здолелі мобілізаваць батрацка-бядняцкую моладзь для творчай работы на фронце соцыялістычнага будаўніцтва.

З боку ЦК у вясновай пасеўнай кампаніі былі дапушчаны паасобныя палітычныя памылкі. Сутнасьць нашых памылак заключалася ў тым, што і ў ЦК меліся элемэнты „галавакружэньня". На студзеньскім пленуме ЦК ЛКСМБ і ў некаторых другіх пастановах мы орыентавалі організацыю на сканчэньне колектывізацыі ў 1931 г., што супярэчыла ўстаноўцы ЦК УсеКП(б). Па-другое, мы ў адной пастанове орыентавалі організацыю, што раней трэба ліквідаваць кулацтва, як клясу, а потым можна праводзіць суцэльную колектывізацыю. Па-трэцяе, мы з спазьненьнем рэагавалі на „левацкія" перагібы з боку раду мясцовых організацый.

ЦК ЛКСМБ прызнаў свае палітычныя памылкі і пад кіраўніцтвам ЦК КП(б)Б мобілізаваў організацыю на іх выпраўленьне.

У барацьбе з клясавым ворагам, правым опортунізмам і „левацкімі" перагібамі комсамольская організацыя, пад кіраўніцтвам комуністычнае партыі, дабілася значных посьпехаў у галіне колектывізацыі сельскай гаспадаркі.

Ударнікі колектывізацыі

Калі ў 1928 г. процант колектывізацыі па БССР складаў—4 проц., дык зараз ён вырас да 18 проц. Калі ў 1928 г. у колгасах было толькі 715 комсамольцаў, а ў 1929 годзе — 1689 комсамольцаў, дык у верасьні 1930 г. у колгасах налічвалася 11575 чалавек, ці 67 проц. усіх вясковых комсамольцаў (па 75 раёнах).

І далей—гэта рост колгасных і савгасных ячэек:

На 1-І 1928 г. налічвалася 84 савгаскія ячэйкі і 20 колгасных, а на 1-Х 1930 г. ужо мы маем: савгасных—142 і колгасных—1135.

Гэтыя лічбы з усёй цьвёрдасьцю кажуць аб тым, што комсамольская організацыя вёскі рашуча стала на шлях выпраўленьня адзначаных ЦК УсеЛКСМ і ЦК КП(б)Б палітычных прарываў і сваю дзейнасьць накіравала па шляху ажыцьцяўленьня павароту тварам да соцыялістычнай рэконструкцыі сельскай гаспадаркі.

Аб чым кажуць рапарты зьезду

Некалькі фактаў. Вось рапарт Загальскай ячэйкі, Глускага раёну. У гэтым рапарце комсамольцы пішуць:

Ня гледзячы на тое, што ў іх мясцовасьцях зьвіло сабе моцнае гняздо кулацтва, яны ў колькасьці 5 чалавек, г. зн. у ліку усяго наяўнага складу Загальскай ячэйкі, упяршыню выступілі за організацыю батракоў, беднякоў і серадняков на барацьбу з кулакамі, з старымі формамі вядзеньня сельскай гаспадаркі,—на барацьбу за новую, колектыўную працу. Яны хадзілі па сялянскіх дварох, на непраходных балотах і вербавалі ў колгасы. У выніку такой работы было завербавана 18 батракоў і створаны колгас.

Кулакі імкнуліся сарваць працу організаванага комсамольцамі колгасу. Яны пушчалі розныя чуткі, што колгас пасеяў авёс, а па аўсу канюшыну, што авёс ня ўзышоў, дык на гэтым-жа самым месцы пасеялі ячмень і г. д. Але ячэйка перамагла і замест 118 га па пляну колгас засеяў 175 га.

За лепшую сяўбу колгас атрымаў ад Глускага райпаляводсаюзу 3 жняяркі.

Комсамольцы і беспартыйная колгасная моладзь у час уборкі разгарнулі паміж сабою соцыялістычнае спаборніцтва, што зьявілася магутным рычагом пасьпяховага правядзеньня ўборачнай кампаніі.

А вось прыклад з колгасу „Авангард", які організаваўся ў сакавіку 1930 г.

У колгас з першых-жа часоў, дзякуючы стала наладжанай растлумачальнай працы, уступіла 50 бядняцка-серадняцкіх гаспадарак.

Пад кіраўніцтвам партыйнай ячэйкі колгасу, комсамольская ячэйка ўпарта праводзіла растлумачальную працу і праз тыдзень колгас папоўніўся яшчэ 30 новымі гаспадаркамі.

Ні на хвіліну не паслабляючы растлумачальна-агітацыйнай работы, колгасьнікі рыхтавалі насеньне, інвэнтар, збрую і жывелу да першай бальшавіцкай вясны. „Мы расьлі шпаркімі крокамі,—пішуць комсамольцы,—неўзабаве да нас уліліся яшчэ 127 бядняцка-серадняцкіх гаспадарак".

Такім чынам, да вяснавога севу „Авангард" меў 210 гаспадарак. Дзякуючы асабістаму прыкладу, упартай і энэргічнай рабоце колгас перавыканаў намечаны да вясновай пасеўнай кампаніі плян на 11 проц.

Комсамольцы „Авангарду" актыўна ўдзельнічаюць у кіраўніцтве колгасам. 5 комсамольцаў абраны ў розныя кіруючыя органы колгасу.

Валавы прыбытак колгасу складае 68440 руб. Чысты прыбытак едака за кожны працоўны дзень складае 79 кап., ці 29 унтаў жыта. У сярэднім, чысты гадавы прыбытак на сям'ю з 5 душ, у пераводзе на грошы па цьвёрдых цэнах, складае 355 руб. 55 кап. (сюды ня ўлічаны прыбытак ад саду і гароду). Серадняцкая-ж гаспадарка ў іхным сельсавеце мае чысты прыбытак у год па цьвёрдых цэнах—2?1 р. 55 к. Такім чынам, колектывізаваная гаспадарка пры такіх-жа разьмерах мае прыбытак на 107 руб. больш аднаасобнай.

Лепшая ў Беларусі

Найбольш характэрным прыкладам бальшавіцкіх тэмпаў работы зьяўляецца ячэйка колгасу „Расьсьвет Пераможца" (Жлобінскі раён). Гэты колгас організаваўся яшчэ ў 1921 г. Яго існаваньне—гэта шлях суровай і бязьлітаснай клясавай барацьбы. Кулацтва некалькі раз паходам „чырвонага пеўня" зьнішчала колектыўнай працай здабытае дабро.

Комсамольцы ў сваім рапарце Х зьезду пішуць:

Некалькі гадоў упартай барацьбы за колгас, пад кіраўніцтвам парт'ячэйкі, прынесьлі свае вынікі. Зараз колгас „Расьсьвет Пераможца" аб'ядная 162 батрацкія і бядняцка-серадняцкія гаспадаркі на плошчы 1300 га. Наша колгасная комсамольская ячэйка налічвае 42 чал.

Вясновую сяўбу мы правялі па-бальшавіцку. Па ініцыятыве комсамольцаў колгас „Расьсьвет Пераможца" абвясьціў сабе ўдарным. Дзякуючы соцыялістычнаму спаборніцтву і чоткай організацыі працы, мы скончылі вясеньні сеў на 4 дні раней тэрміну перавыканаўшы пасеўны плян на 25 проц.

Шмат якія комсамольцы ячэйкі за час асеньняга севу перавыканалі норму выпрацоўкі на 40-50 проц. Сваім энтузіязмам наша ячэйка заразіла ўсіх колгасьнікаў і колгасьніц, якія спаборнічалі паміж сабою, на датэрміновае выкананьне пасеўнага пляну.

У барацьбе за бальшавіцкі сеў мы, комсамольцы, і маладыя колгасьнікі арцелі „Расьсьвет Пераможца" заваявалі пяршынства ў Беларусі.

За лепшае правядзеньне севу мы атрымалі ад ураду БССР трактар і сьцяг ад нямецкіх рабочых.

„Расьсьвет Пераможца" адным з першых у Беларусі скончыў уборачную кампанію.

На ўборку ўраджаю мы вышлі дружна і організавана. Кожны колгасьнік быў пастаўлены на пэўны вучастак поля.

Увесь ураджай (266 га) азімых і яравых пасеваў мы ўбралі на 2 дні раней тэрміну.

Брыгады колгасьнікаў перавысілі цьвёрдае заданьне па ўборцы азімых па 15 проц. У час касьбы нормы выпрацоўкі былі перавышаны на 25 проц. Прыступаючы да ўборачнай кампаніі, наша ячэйка організавала асобную комсамольскую брыгаду. Брыгада атрымала катэгорычнае заданьне: скасіць і ўбраць 24 га сенажаці за 8 дзён. Гэта заданьне наша комсамольская брыгада выканала за 6 дзён. Трэба адзначыць, што іншыя брыгады, пры аднолькавай колькасьці касцоў, з вялікай натугай убіралі 24 га за 8 дзён.

Адразу пасьля ўборкі мы прыступілі да малацьбы. Першымі ў Бабруйскай акрузе мы організавалі чырвоны абоз, які здаў дзяржаве 100 цэнтнэраў збожжа.

І ў іншых галінах колгаснага жыцьця „Расьсьвет Пераможца" даў рэволюцыйныя вузоры працы. Колгас праводзіць вялікую работу сярод аднаасобнікаў і карыстаецца ў іх вялікім аўторытэтам. Ураджай на колгаскіх палёх дасягнуў нябывалай рэкорднай лічбы—30 цэнтнэраў на 1 га. У суседніх колгасу вёсках і сельсаветах такога ўраджаю ніколі ня было. Дружба колгасу з аднаасобнікамі відочна расьце.

Нашы машыны працавалі на палёх аднаасобнікаў, убіралі іх ураджай. У сваёй колгаснай кузьні напярэдадні ўборачнай кампаніі мы шырока разгарнулі рамонт сельскагаспадарчага інвэнтара аднаасобнікаў.

У сваю чаргу аднаасобнікі дапамагаюць нам рабочай сілай. У час уборкі яны прыслалі 10 сваіх падвод для возкі збожжа. Аднаасобнікі працавалі на нашых палёх паўдарнаму. Узяць плату за сваю працу ў колгасе, паміж іншым, катэгорычна адмовіліся.

Комсамольская ячэйка многае зрабіла на сілосным фронце. Лёзунг „Комсамол,—на барацьбу за сілос" яны падхапілі адразу і сталі праводзіць яго на справе. Першы ва ўсёй Беларусі „Расьсьвет Пераможца" пабудаваў дзьве вялікія сілосныя бакшты.

Акрамя сілосных бакштаў нам пабудавана поўбакшта на 100 тон сілосу. Заканчваем будаўніцтва 2-й сілоснай поўбакшты на 200 тон сілосу і сілоснай ямы на 100 тон і г. д.

Вось вам яркі малюнак бальшавіцкай работы аднае комсамольскай ячэйкі. На вялікі жаль, падобных ячэек мала. Трэба, каб вопыт комсамольскай ячэйкі колгасу „Расьсьвет Пераможца" стаў здабыткам усяго ЛКСМБ.

На перадавой лініі ўнутры-колгаснага будаўніцтва

Цікавымі паказчыкамі, якія сьведчаць аб павялічэньні ўдзелу комсамолу ва ўнутрыколгасным жыцьці зьяўляюцца даныя выбарачнага агляду ў 49 колгасах.

Па гэтых колгасах было праведзена за 6 месяцаў 430 вытвор-

Група делегатаў зьезду з Віцебшчыны. У авале сакратар Віцебскага райкому тав. Казкоў.

СПРАВАЗДАЧА
Цэнтральнага Камітэту ЛКСМБ

Даклад сакратара ЦК тав. ПАЛЯКОВА

(*Працяг*)

…тых нарад, і надзвычайна важна тое, што амаль палова (1.057 чал. з 2.619) прысутных на нарадах—гэта моладзь. Пры гэтым трэба адзначыць, што 37 проц. усіх комсамольцаў гэтых колгасаў зьявіліся ўдзельнікамі вытворчых нарад.

На гэтых 49 колгасах значную ролю ў кіраўніцтве паасобнымі гаспадарчымі галінамі адыгрывае колгасная моладзь і комсамольцы. Кіраўнікоў паасобных галін гаспадаркі ўсяго налічваецца 207 чал., з іх колгаснай моладзі 31 чал., з іх комсамольцаў 30. Агульная колькасьць брыгадзіраў складае 169 чалавек, з іх моладзі 51 чал., комсамольцаў 30 чал. і г. д.

На вялікі жаль, мы на сёньняшні дзень ня маем даных па ўсіх колгасах, але я думаю, што лічбы па 49 колгасах, якія ўзяты па розных раёнах БССР, даюць у асноўным правільны малюнак становішча работы КСМ па ўнутрыколгаснаму будаўніцтву. З колгаснай моладзі ўдзельнічаюць у соцспаборніцтве 27,8 проц. чал., а з агульнага ліку комсамольцаў удзельнічае ў соцыялістычным спаборніцтве 57,2 проц.

Бясспрэчна, што гэтыя лічбы і факты сьведчаць аб дасягненьнях нашай організацыі ў галіне вытворчай працы і прасоўваньня соцыялістычных форм працы ва ўнутрыколгаснай рабоце.

Нездавальняюча працуем сярод батрацтва і беднаты

Важнейшым пытаньнем у працы вясковых організацый комсамолу зьяўляецца працы з батрацтвам і беднатой. У апошні час мы маем некаторы зрух у адносінах палепшаньня працы з батрацтвам і беднатой.

Але, ня гледзячы на гэта, зусім правільнай зьяўляецца ацэнка ЦБ КП(б)Б аб тым, што работа сярод батрацтва і беднаты па лініі КСМ нездавальняючая. Гэта можна пацьвердзіць шэрагам прыкладаў.

У Бабруйскай організацыі колектыў „Комінтэрн“ правёў больш 10 сходаў моладзі па пытаньню колектывізацыі і ніводнага сходу батрацка-бядняцкай моладзі.

У Быхаўскім раёне зусім спынілі работу сярод батрацтва і беднаты, кажучы: „навошта нам праводзіць сходы беднаты, калі яна ня хоча (?!) ісьці ў колгасы“.

У некаторых раёнах сяды-тады праводзяцца сходы батрацтва і беднаты, але мы ня маем яшчэ сталай, штодзённай работы з батрацтвам і беднатой.

Надзвычайна дрэнна стаіць справа з батракамі ўнутры колгасаў. Ва многіх выпадках, як з агульнакарыстаньнем, сталом, аплатаю і г. д., так і з культурным абслугоўваньнем батрацтва, мы маем нікуды нявартае становішча. Такое становішча падкрэсьлівае ня толькі наяўнасьць недаацэнкі політычнай важнасьці работы з батрацтвам і беднатою, але і наяўнасьць проста опортуністычнай практыкі ў гэтай галіне работы.

На парадку дня—жывёлагадоўля

Адной з важнейшых галін сельскай гаспадаркі ва ўмовах Беларусі зьяўляецца жывёлагадоўля. Больш 40 раёнаў БССР вызначаны, згодна спэцыялізацыі, як раёны жывёлагадоўчыя.

Комсамол, вядучы барацьбу за жывёлагадоўлю ў цэлым, асаблівую ўвагу зьвярнуў на гадоўлю сьвіней, бо гэта жывёліна зьяўляецца сродкам найбольш хуткага вырашэньня мясной проблемы.

Разам з правядзеньнем сьвінаводчай эстафэты ЦК мобілізаваў 750 чал. на ўдарніцтва сьвінарнікаў. Былі праведзены курсы па падрыхтоўцы кіраўнікоў для сьвінаводчых савгасаў, праз якія прапушчана некалькі сот комсамольцаў.

Але трэба адзначыць, што, ня гледзячы на ўсю важнасьць жывёлагадоўлі, удзел комсамольскай організацыі ў гэтай важнейшай рабоце ўсё яшчэ недастатковы.

Вызначаныя заданьні па лініі разьвіцьця сьвінагадоўлі яшчэ поўнасьцю ня выкананы і абвешчаная сьвінаводчая эстафэта не праводзілася з такім размахам, як гэта патрабавалася для найбольшай мобілізацыі мас комсамолу і ўсёй савецкай грамадзкасьці на вырашэньне конкрэтных задач па сьвінагадоўлі.

Мы ў апошні час палепшылі некалькі гэтую справу, і я думаю, што фініш сьвінаводчай эстафэты, які прысьвечан да зьезду, дасьць належны штуршок комсамольскім організацыям у справе палепшаньня іх удзелу ў жывёлагадоўлі наогул, і сьвінагадоўлі—асабліва.

Вырашаючы проблему жывёлагадоўлі, нельга абыйсьці пытаньне стварэньня кармовай базы. Разгортваньне жывёлагадоўлі ў Беларусі патрабуе пашырэньня кармовай базы, і таму комсамольская організацыя ўзяла на сябе ў гэтых адносінах шэраг абавязацельстваў. З іх самае галоўнае ў пашырэньні кармовай базы—сілёсаваньне. Але ў адносінах сілёсаваньня мы ўзятых на сябе абавязкаў поўнасьцю ня выканалі. Намечаны намі плян выканан на 15 проц.

Барацьба за хлеб

Лічу неабходным коратка спыніцца яшчэ на пытаньні загатовак. Гэтае пытаньне мае значнае эканамічна-політычнае значэньне. Нарыхтоўкі праходзяць ва ўмовах абвостранай клясавай барацьбы, і таму работа комсамолу пры загатоўках зьяўляецца для яго важнейшай політычнай праверкай.

У цэлым радзе месц комсамол зьявіўся ініцыятарам чырвоных абозаў збожжа, лёну і бульбы. Адным з вучасткаў загатоўчай кампаніі, які найбольш яскрава падкрэсьлівае ролю ў гэтым комсамолу зьяўляецца бульбазагатоўкі.

Вы ўсе ведаеце аб той напружанай рабоце, якую праводзілі нашы організацыі па забясьпечаньню пролетарскіх цэнтраў бульбай.

Шпаркі надыход зімы пагражаў гібельлю многім тысячам тон бульбы. А раз ж з гэтым пролетарскія цэнтры—Масква, Ленінград і інш. востра адчувалі недахоп у бульбе, як аднаго з продуктаў харчаваньня.

Становішча патрабавала, каб мы мобілізавалі на гэтую справу ўсю організацыю і мы яе мобілізавалі. Для больш пасьпяховага выкананьня задач мы організавалі шэраг комсамольскіх экразных эшалёнаў.

На актыўную ролю комсамолу і працоўнай сялянскай моладзі ў загатоўках клясавыя ворагі адказалі цэлым шэрагам тэрорыстычных актаў,—як забойства, падпалы і г. д.

Комсамольцы ў сельскіх саветах

Комсамольская організацыя ўсё больш заваёўвае аўтарытэт сярод працоўнага сялянства, аб чым сьведчыць надвышэньне ўдзельнай вагі комсамольцаў у сельскіх саветах і камітэтах сялянскай узаемадапамогі.

Калі ў 1927 г. комсамольцаў у пленуме сельсаветаў было 2140 чалавек дык у 1929 годзе іх лічылася 3500 чалавек. Старшынь сельскіх саветаў комсамольцаў было ў 1927 г. 99 чалавек, а ў 1929 г. 128 чалавек. У камітэтах сялянскай узаемадапамогі роля комсамолу яшчэ больш павялічылася. У 1927 г. было комсамольцаў 250 чалавек членаў КСТУ, а ў 1930 г. 1490 чалавек.

Комсамол—ударная армія на фронце рэконструкцыі с.-г.

Які-ж мы можам зрабіць вывад у адносінах становішча комсамолу на вёсцы? КСМ Беларусі значна падвысіў удзел у соцыялістычнай рэконструкцыі сельскай гаспадаркі і пачынае выяўляць сябе ў гэтых адносінах баявой ударнай арміяй. Значна ўзрасла роля комсамолу ў гаспадарча-політычным жыцьці вёскі.

У барацьбе з кулацтвам і опортуністымі розных масьцей, асабліва з правым ухілам, павысілася клясавая баяздольнасьць комсамольскай організацыі.

Аднак, ня гледзячы на гэта усё-ж яшч э слаба паварачваецца вясковая організацыя тварам да ўзрастаючых тэмпаў соцыялістычнай рэконструкцыі сельскай гаспадаркі. Асабліва слабымі вучасткамі нашай работы зьяўляюцца: работа ўнутры колгасу, спэцыялізацыя сельскай гаспадаркі, мэліорацыя і г. д.

Няўменьне перабудавацца ў адпаведнасьці з баявымі тэмпамі соцыялістычнага будаўніцтва прывяло паасобныя організацыі ў опортуністычнае балота (Горкі, Сураж, Чарэя).

Задачы разгорнутага соцыялістычнага будаўніцтва патрабуюць ад вясковага комсамолу хутчэйшага навароту тварам да соцыялістычнай рэконструкцыі сельскай гаспадаркі. Далейшая наша работа ў гэтай галіне павінна разгортвацца вакол наступных задач.

Задачы сёнешняга дню

Ажыцьцяўленьне пастаноў 16 партзьезду аб тым, што да канца пяцігодкі колектывізацыя ў асноўным павінна быць закончана. Гэта патрабуе рашучай барацьбы з правымі опортуністымі, як галоўнай небясьпекай, з опортуністычным самацёкам і „левымі“ загібамі, якія ў канечным выніку садзейнічаюць правым.

Комсамольцам неабходна памятаць, што: „комсамолец павінен быць пачынальнікам організацыі буйнай соцыялістычнай сельскай гаспадаркі, бо бяз гэтага ён не перарасьце ў комуністага і праз поўны час перастане быць комсамольцам“ (Кнорын).

Разгорнуты колгасны рух ставіць перад намі задачу 100 проц. уступленьня комсамольцаў у колгасы.

На грунце колектывізацыі сельскай гаспадаркі комсамол павінен быць актыўным дапаможнікам у справе спэцыялізацыі сельскай гаспадаркі БССР, якая вядзецца па двух асноўных напрамках: жывёлагадоўлі і ільнаводзтва.

На жывёлагадоўлі ў цэнтры ўвагі ў нас застаецца сьвінаводзтва, як найлепшы і найхутчэйшы сродак вырашэньня мясной проблемы.

Другім адпраўным пунктам у справе спэцыялізацыі сельскай гаспадаркі БССР зьяўляецца ільнаводзтва, програма разьвіцьця якога на кантрольных лічбах на 1931 г. у БССР вызначаецца наступным: калі ў 1928 г. агульная пасеўная плошча складала 140000 га, дык за 1931 г. маркуецца пашырыць гэтую плошчу да 240000 га.

Сапраўднага навароту тварам да вырашэньня гэтай задачы мы дабёмся толькі тады, калі кожны камітэт, кожная ячэйка і кожны комсамолец будуць сваю работу будаваць у адпаведнасьці з тымі заданьнямі, якія вынікаюць з спэцыялізацыі данага раёну.

Толькі пры той умове, калі абярэм цэнтральнае звяно ў рабоце, ухопімся за асноўную вядучую ў тым ці іншым раёне культуру, мы акажам партыі ў гэтым напрамку вялікую дапамогу, выканаем пастаўленыя перад намі задачы.

Важнейшым рычагом соцыялістычнай рэконструкцыі сельскай гаспадаркі БССР зьяўляецца надвядзеньне належнай тэхнічнай базы. Калі ў 1929 г. у БССР ня мелася ніводнай машынатрактарнай станцыі, дык у 1930 г. створана 6 такіх МТС, а к канцу пяцігодкі маркуецца мець 100 МТС.

Баявой задачай, якая стаіць зараз перад комсамолам, зьяўляецца ўнутрыколгаснае і савгаснае будаўніцтва. Нам неабходна ўзьняць кіруючую і організуючую ролю нашай ячэйкі ў савгасе і асабліва колгасе.

Мы абавязаны значна павялічыць нашу ўвагу рабоце па мэліорацыі, над якой, па думцы ЦК ЛКСМБ, павінен прыняць шэфства. Балоты—гэта ня толькі тарфяны Донбас, але і дзесяткі тысяч га зямлі, на якой магчыма будаваць новыя савгасы і колгасы.

Кінуць свае сілы на гэты вучастак, акомсамоліць нашы балоты, прымусіць іх харчаваць торфам нашу прамысловасьць, асушыць іх і пабудаваць фабрыкі мяса і малочныя савгасныя і колгасныя гаспадаркі—весь задача, якая з усёй вайстрынёй зараз паўстала перад намі.

III. РАБОТА ЛКСМБ ПА НАЦЫЯНАЛЬНА-КУЛЬТУРНЫМ БУДАЎНІЦТВЕ

Нацыянальна-культурнае будаўніцтва зьяўлялася неадымнай часткай усяго соцыялістычнага будаўніцтва і ў дзейнасьці нашага Цэнтральнага Камітэту і ўсяго ЛКСМБ займала вялікае месца.

Тав. Серада—сакратар комсамольскай ячэйкі колгасу „Расьсьвет Пераможца“.

У выніку правядзеньня ленінскай нацыянальнай політыкі, партыя дабілася раду посьпехаў па ўздыму соцэкономікі і культуры БССР, па зьнішчэньню нацыянальнай няроўнасьці сярод працоўных мас усіх нацыянальнасьцяй.

Комсамол, пад кіраўніцтвам партыі, праводзіў барацьбу супроць усякіх адхіленьняў ад партыйнай лініі ў нацыянальным пытаньні.

На базе агульных посьпехаў гаспадарчага будаўніцтва, пад кіраўніцтвам комуністычнай партыі, мы дабіліся значных посьпехаў і ў галіне нацыянальна-культурнага будаўніцтва.

Шэф усеагульнага навучаньня

БССР, першая з рэспублік СССР, прыступіла да правядзеньня ўсеагульнага абавязковага навучаньня, ня гледзячы на тое, што па пяцігодцы меркавалася пачаць гэту работу толькі ў 1933 годзе. Такім чынам, пяцігодка ў гэтай галіне намі ўжо выканана на 3 гады раней. Весткі Наркамасьветы на 1-XII-30 г. аб ходзе ўсеагульнага навучаньня на 57 вясковых і 4 гарадзкіх раёнах гавораць аб тым, што ўсеагульным навучаньнем ахоплена 96,3 проц. усіх падлягаючых гэтаму дзяцей.

Комсамол прыняў шэфства над усеагульным навучаньнем і, па вопыту Масквы, быў ініцыятарам разгортваньня ў Беларусі культурнай эстафэты, як адной з форм шырокага ўцягненьня савецкай грамадзкасьці ў справу культурнага будаўніцтва. Комсамол мобілізаваў 8000 комсамольцаў на работу ў лікпункты.

За пролетарызацыю ВНУ

За пэрыод ад IX да X зьезду павялічылася колькасьць вышэйшых навучальных установ ад 4 да 13; тэхнікумаў ад 30 да 62 і рабфакаў ад 6 да 21.

Пытаньне падрыхтоўкі пролетарскіх кадраў праз ВНУ займала вялікае месца ў рабоце комсамолу Беларусі.

Да новага навучальнага году КСМ Беларусі, асабна і разам з профэсійнымі і асьветніцкімі організацыямі, быў праведзены рад курсаў па акругах для падрыхтоўкі рабоча-батрацкай моладзі ў вышэйшыя і сярэднія навучальныя ўстановы. Праз такія курсы было прапушчана каля 1500 комсамольцаў. Гэтая маса комсамольцаў была амаль што поўнасьцю ўліта ў навучальныя ўстановы.

Комсамольская організацыя вяла барацьбу за пролетарызацыю навучальных установ у процілегласьць нацыянал-дэмократычным установкам, якія мелі сваёй задачаю весьці комплектаваньне не па клясаваму, а па нацыянальнаму прынцыпу (старое кіраўніцтва НКА).

ЛКСМБ, вядучы прынцыповую барацьбу за стварэньне політэхнічнай школы, дабіўся ў асноўным вырашэньня гэтага пытаньня, што знайшло свой адбітак у апошняй пастанове СНК БССР аб сыстэме народнай асьветы.

Зроблен рашучы пералом

ЦК УсЛКСМ у сваёй пастанове констатаваў, што комсамольская організацыя Беларусі слаба ўдзельнічала ў нацыянальна-культурным будаўніцтве, стаяла ў баку ад барацьбы з актывізаваўшымся контррэволюцыйным беларускім нацыянал-дэмократызмам і праявамі рознага роду шовінізмаў, у першую чаргу вялікадзяржаўнага шовінізму. Організацыя недаацэньвала політычнага значэньня правядзеньня беларусізацыі.

Такое становішча патрабавала рашучага пералому ў рабоце організацыі па ўдзеле ў нацыянальна-культурным будаўніцтве, каб выправіць прарывы ўзьняць удзельную вагу комсамолу ў нацыянальна-культурным будаўніцтве.

Асабліва гэта неабходна зараз, у пэрыод соцыялістычнай рэконструкцыі народнай гаспадаркі, калі, як адзначыў 16-ты зьезд УсеКП(б), пры абвастрэньні клясавай барацьбы ўзмацніліся ўхілы ў нацыянальным пытаньні як у бок вялікадзяржаў-

Слухаюць

СПРАВАЗДАЧА
Цэнтральнага Камітэту ЛКСМБ
Даклад сэкратара ЦК тав. ПАЛЯКОВА

(Працяг)

нага шовінізму, які зьяўляецца галоўнай небясьпекай, так і ў бок мясцовых шовінізмаў.

Для палепшаньня работы па нацыянальна-культурнаму будаўніцтву ЦК быў абвешчаны 3-х месячнік беларускай пролетарскай культуры і культуры нац. меншасьцяй. Таксама быў праведзены ўсебеларускі політычны бой на пытаньнях 5-ці годкі і нацыянальнай політыкі нашай партыі. Гэтыя мерапрыемствы зьявіліся магутным сродкам у справе больш глыбокага вывучэньня масамі комсамолу нацыянальнай політыкі нашай партыі.

Адным з важнейшых політычных пытаньняў зьяўляецца беларусізацыя. Калі параўняць сучаснае становішча работы па беларусізацыі з тым, што мы мелі да 16 зьезду, дык трэба адзначыць, што тут мы маем значныя посьпехі. Вельмі важна тое, што мы дабіліся большага зруху з боку гарадзкіх вытворчых ячэек да большай беларусізацыі.

Комсамольскія організацыі пачалі больш займацца такімі вучасткамі культурнага будаўніцтва, як мастацкая літаратура, тэатр, кіно і г. д.

Але і зараз значная частка комсамольскай організацыі і актыву яшчэ поўнасьцю ня ўцямілі політычнага сэнсу беларусізацыі, нават сустракаюцца гора-тэорэтыкі, якія выступаюць супроць беларусізацыі.

Галоўны агонь—па вялікадзяржаўным

Ва ўмовах БССР вялікадзяржаўны ўхіл выражаецца ў ігнараваньні культуры і бытавых асаблівасьцяй працоўных нац. рэспублік, у падрыве работы па беларусізацыі дзяржаўнага апарату, школ і г. д., у тэорыі аб барацьбе дзьвёх культур —расійскай і беларускай—у якой (у барацьбе) перамагае больш моцная, у недаацэнцы пролетарыяту ў нацыянальных рэспубліках і інш.

Пастанова 16 партзьезду аб тым, што вялікадзяржаўны шовінізм зьяўляецца галоўнай небясьпекай, цалкам правільна і ва ўмовах Беларусі, нават ня гледзячы на тое, што выкрыта контр-рэволюцыйная нацдэмаўская група, якая праводзіла сваю шкодніцкую работу на вучастках соцыялістычнага будаўніцтва. Правільнасьць таго, што вялікадзяржаўны шовінізм зьяўляецца галоўнай небясьпекай, пацьвярджаецца тым, як гэта падкрэсьліў Кастрычнікаўскі Пленум ЦК КП)б)Б, што прадпасылкай для поўнай і пасьпяховай перамогі беларускага нацдэмократызму зьяўляецца шырока-разгорнутае і пасьлядоўна-праводзімае змаганьне супроць вялікадзяржаўнага шовінізму“.

Напрыклад, адзін комсамолец у ананімнай анкеце, праведзенай пролетсвенцам, піша: „беларусізацыя зьяўляецца крокам назад у гісторыі культуры. Многамоўнасьць зьяўляецца бічом чалавецтва, і таму чалавецтва пад націскам чалавечай неабходнасьці стыхійна імкнецца да інтэрнацыяналізацыі мовы. Паміж тым, беларусізацыя, як процэс рэстаўрацыі адміраючай мовы, зьяўляецца контр-рэволюцыйнай“.

Падобных гора-тэорэтыкаў мы нярадкам сустракаем у комсамольскай організацыі. Яны сваю контр-рэволюцыйную сутнасьць прыкрываюць левымі сказамі аб адзінстве мовы, адзінстве нацыі. Яны ня хочуць лічыцца з масай, якая гаворыць на беларускай мове, ня бачаць мільёнаў беларускага працоўнага сялянства і пролетарыяту.

Дабіць беларускі контр-рэволюцыйны нац-дэмократызм

Беларускі нацыянал-дэмократызм характарызуецца барацьбой за капіталістычную рэстаўрацыю і орыентоўкай на капіталістычны Захад у процілегласьць пралетарскай Маскве, тэорыяй аб аднэй цэлай і непадзельнай беларускай нацыі, праведваньнем тэорыі самабытнасьці, стварэньнем культуры буржуазнай па зьместу і нацыянальнай па форме, ідэалізацыяй дробна-буржуазных партый, як пачынальнікаў Кастрычнікаўскай рэволюцыі на Беларусі, адначасна адмаўляючы кіруючую ролю КП(б)Б і рабочае клясы у Кастрычнікавай рэволюцыі.

Трэба сказаць, што комсамольская організацыя яшчэ і зараз вядзе недастатковую барацьбу, асабліва на ідэолёгічным фронце, з контр рэволюцыйным беларускім нацыянал-дэмократызмам.

Тут мы павінны дабіцца самага рашучага палепшаньня работы. Беларускі контр-рэволюцыйны нацыянал-дэмократызм павінен быць поўнасьцю выкрыты і канчаткова разьбіты.

Работа з нацменшасьцямі.

На рабоце сярод працоўнай яўрэйскай моладзі ёсьць значныя дасягненьні ў бок палепшаньня экономічнага становішча, уцягненьня ў вытворчасьць, пасылка местачковай моладзі на пераквааліфікацыю, у фабзавуч і г. д. Праведзена вялікая работа на выяўленьні і барацьбе з контр-рэволюцыйнай сутнасьцю антысэмітызму, як справа Баршай і г. д. Комсамольцы зараз больш чутка рэагуюць на праявы антысэмітызму, як на контр-рэволюцыйныя праявы.

Але-ж наглядаецца паслабленьне асабліва культурна-выхаваўчай работы сярод моладзі нацменшасьцяй (яўрэйскай, польскай, латыскай і інш.).

Падагульняючы сказанае, трэба адзначыць што комсамол ня ўзяў яшчэ патрэбных баявых тэмпаў работы па ўдзелу ў нацыянальна-культурным будаўніцтве. На гэтым вучастку тэмпы нашай работы адстаюць ад агульных тэмпаў нацыянальна-культ. будаўніцтва рэспублікі і ў наасобных зьвеньнях не адпавядаюць далей палесе разьвіцьця нацыянальна-культурнага будаўніцтва.

Далейшымі задачамі ЛКСМБ у галіне нацыянальна-культурнага будаўніцтва БССР павінны быць:

Павышэньне тэмпаў работы па ўдзелу комсамольскіх організацый у нацыянальна-культурным будаўніцтве ў адпаведнасьці з узрастаючымі агульнымі тэмпамі нацыянальна-культ. будаўніцтва рэспублікі (усеагульнае навучаньне, політэхнізацыя і г. д.).

Забясьпечаньне правядзеньня ленінскай нацыянальнай політыкі, бязьлітасна змагаючыся супроць усякіх адхіленьняў ад нацыянальнай політыкі партыі як супроць вялікадзяржаўнага шовінізму—галоўнай небясьпекі, так і супроць беларускага контр-рэволюцыйнага нацыянал-дэмократызму і шовінізмаў розных колераў (яўрэйскі, польскі і інш.).

Рашучае правядзеньне беларусізацыі, бязьлітасная барацьба з недаацэнкай політычнай важнасьці гэтага, дабіваючыся таго, каб кожны комсамолец уладаў і карыстаўся беларускай мовай.

Узмацненьне работы ў ВНУ і тэхнікумах, далейшая барацьба за іх пролетарызацыю, барацьба з клясавым ворагам на ідэолёгічным фронце, асабліва па выкарчоўваньню нацдэмаўскай агентуры.

У шэрагах ЛКСМБ ёсьць нацыянал-опортуністыя, якія адрозьніваюцца ад нацдэмаў толькі тым, што прыкрываюцца комсамольскім білетам. Зьезд павінен прызнаць нацыянал-опортуністычныя погляды несумяшчальнымі з прабываньнем у ЛКСМБ.

IV. ПРОБЛЕМА КАДРАЎ І КОМСАМОЛ

На працягу апошніх 2 год комсамолу прышлося весьці ўпартую барацьбу за прынцыповыя ўстаноўкі будаўніцтва школ ФЗВ, як асноўнай формы падрыхтоўкі рабочай сілы, рашуча змагаючыся з праваопортуністычнымі ўстаноўкамі некаторых гаспадарчых організацый, якія выяўляліся ў імкненьні весьці падрыхтоўку рабочае сілы не праз ФЗВ, а праз ЦІП, як найбольш таннаю і найбольш кароткатэрміновую форму падрыхтоўкі.

Прынцыповая ўстаноўка комсамолу аб тым, што школа ФЗВ зьяўляецца асноўнаю формаю падрыхтоўкі рабочай сілы, аб тым, што ФЗВ, цесна ўвязваючы тэорыю з практыкай—працу з навучаньнем, павінна выхоўваць рабочага—гаспадара соцыялістычнай прамысловасьці з марксыцка-ленінскім сьветапоглядам, рабочага, які мае сталую політычную падрыхтоўку і політычную адукацыю,—знайшла поўнае пацьвярджэньне ў пастанове XVI зьезду УсеКП(б), які прызнаў ФЗВ асноўнай формаю падрыхтоўкі рабочых кадраў і выказаўся за рашучае пашырэньне ФЗВ і школ масавых профэсій (ШУМП).

Мацаваць паварот тварам да вытворчасьці

У барацьбе з гасьцеўскімі методамі падрыхтоўкі рабочай сілы (ЦІП), з опортуністычнаю практыкай гаспадарчых органаў комсамол Беларусі да X зьезду ЛКСМБ падыходзіць з наступнымі дасягненьнямі:

Апрача таго, што ўстаноўка комсамолу аб ФЗВ, ШУМПАХ і сельгасвучах прызнана правільнаю, мы маем ужо некаторае практычнае ажыцьцяўленьне гэтай задачы.

Калі да IX зьезду ЛКСМБ па БССР налічвалася толькі 6 ФЗВ, дык зараз іх ужо налічваецца 30.

У асеньні набор мінулага году толькі на ФЗВ цэнзавай прамысловасьці было прынята 2588 чал. і ў зімовы набор павінна быць прынята 5100 чал., што ў агульнай колькасьці перавысіць у два разы контрольныя лічбы пяцігадовага пляну.

Такім чынам, процант падрыхтоўкі рабочае сілы праз ФЗВ павялічыўся і выражаецца ў 10,2 проц. усіх рабочых, але ён далёка яшчэ не адпавядае той сучаснай устаноўцы, што ФЗВ зьяўляецца асноўнай формай падрыхтоўкі, не адпавядае патрабаваньням комсамолу аб тым, каб праз ФЗВ рыхтавалася ня менш 60 проц. рабочай сілы.

Барацьба за політэхнізм

Барацьба комсамолу за політэхнічную фабрычна-заводзкую 7-мі годку і ШКМ, супроць старой начотніцкай школы 2-й ступені, знайшла таксама конкрэтнае вырашэньне ў пастановах партыі і ўраду аб рэорганізацыі 7-мі годак у фабрычна-заводзкія і комунальныя 7-мі годкі ў горадзе і ў школы колгаснае моладзі ў вёсцы. Гэтыя школы, зьяўляючыся абавязковымі для навучаньня падросткаў, павінны выхоўваць у вучняў матэр'ялістычны сьветапогляд, даваць вучням політычную адукацыю і зьяўляецца базаю для фабзавучаў і сельгасвучаў.

Дзякуючы пасьлядоўнай прынцыповай барацьбе комсамолу за перабудову профтэхшкол, зараз яны рэорганізуюцца ў ФЗВ і тэхнікумы, прычым гэта ні ў якой меры не павінна паменшыць ня толькі ФЗВ, але нават колькаснага ахопу імі.

Стаўка комсамолу на тое, што другі концэнтр другой ступені павінен быць рэорганізаваны ў тэхнікумы і профшколы, зараз праводзіцца ў жыцьцё.

Побач з гэтымі дасягненьнямі ў справе падрыхтоўкі кадраў маюць месца буйнейшыя недахопы, на якія зьезд павінен зьвярнуць асаблівую ўвагу, паколькі падрыхтоўка кадраў для бурнарастучай прамысловасьці і сельскай гаспадаркі набывае першачарговае значэньне.

Павінны дабіцца:

У далейшым комсамол Беларусі і асабліва яго нізавыя організацыі павінны дабіцца таго, каб ня менш 60 проц. агульнай патрэбнасьці рабочае сілы рыхтавалася праз ФЗВ.

Комсамол павінен дабіцца таго, каб фабзавуч, ШУМП і сельгасвуч сталі сапраўды асноўнымі формамі падрыхтоўкі кваліфікаваных рабочых кадраў для прамысловасьці і соцыялістычнага сэктару сельскай гаспадаркі.

Мы павінны сваім комсамольскім энтузіязмам дабіцца ў гэтым годзе ня толькі скончэньня распачатага будаўніцтва ФЗВ, але і значнага пашырэньня капітальнага будаўніцтва новых ФЗВ (пры новабудуючыхся ды існуючых прадпрыемствах), павінны значна палепшыць абсталяваньне і забясьпечаньне фабзавучаў.

Наша ўстаноўка аб тым, што фабзавуч і сельгасвуч павінны будавацца на базе фабрычна заводзкай 7-мі годкі і школы колгаснае моладзі і комплектавацца ў першую чаргу за лік рабочых падросткаў і батрацка-колгаснае і бядняцкае моладзі, павінна знайсьці поўнае ажыцьцяўленьне.

Ня гледзячы на тое, што моладзь на прадпрыемстве наогул складае значны процант, сярод высокакваліфікаваных кадраў яна займае толькі 0,8 проц., сярод сярэднякваліфікаваных—9 проц. і сярод малакваліфікаваных—29,4 проц.

Вялізарныя задачы соцыялістычнай рэконструкцыі ўсёй народнай гаспадаркі патрабуюць вялікай колькасьці новых кадраў, здольных уладаць новай тэхнікай. У сувязі з гэтым проблема кадраў стала ў нас самай важнай проблемай.

Выходзячы з гэтага, комсамол павінен асабліва шырока разгарнуць тэхнічную падрыхтоўку рабочай моладзі праз такія дадатковыя масавыя формы рабочае адукацыі, як: вячэрнія школы рабочае моладзі, вячэрнія рабочыя тэхнікумы, інстытуты, сыстэма завочнай адукацыі і г. д.

Комсамол Беларусі яшчэ больш поўна павінен аўладаць справай падрыхтоўкі кадраў для соцыялістычнага будаўніцтва, павінен стаць ня толькі базаю, якая высоўвае кадры, але і сапраўдным організатарам мас працоўнай моладзі па аўладаньню рэволюцыйнай тэорыяй і тэхнікай соцыялістычнай прамысловасьці.

V. АБВОСТРАНАСЬЦЬ КЛЯСАВАЙ БАРАЦЬБЫ І ЗМАГАНЬНЕ ЗА МОЛАДЗЬ

Разгорнутае наступленьне соцыялізму па ўсім фронце на капіталістычныя элемэнты яшчэ больш выклікала абвостраньне клясавай барацьбы. Яскравым малюнкам гэтага зьяўляецца процэс „Прамысловай партыі“, справа „СВУ“, справа контр-рэволюцыйнай групы беларускіх нацыянал-дэмократаў, на чале якой знаходзіліся міністры былой Беларускай Народнай Рады і г. д.

Стаўка нацдэмаў на моладзь

Адным з важнейшых вучасткаў клясавай барацьбы зьяўляецца барацьба за моладзь з боку клясава-варожых контррэволюцыйных сіл, якія імкнуцца разгарнуць работу сярод працоўнай моладзі ў процівагу Ленінскаму комсамолу—вернаму кіраўніку рабочае і ўсяе працоўнае моладзі. Барацьба за моладзь пацьвярджаецца работаю контррэволюцыйных беларускіх нацыянал-дэмократаў, якія ставілі адной з важнейшых задач—выхаваньне сабе зьмены з моладзі ў контррэволюцыйным нацыянальным духу. Тут цікавым будзе прывесьці вытрымку з паказаньняў аднаго з сяброў контррэволюцыйнай беларускай нацыянал-дэмократычнай групы Краскоўскага. Вось што паказвае Краскоўскі:

„У БДУ я пачаў чытаць курс гісторыі асьветы ў БССР ня толькі таму, што гэта дысцыпліна мне, як старому беларускаму культурніку, падабалася і што я быў знаёмы з ёю, ня толькі таму, што курс набіў мне навізнай і арыгінальнасьцю навуковай творчасьці, але галоўным чынам таму, што ён даваў мне магчымасьць разгортваць перад універсытэцкай моладзьдзю асноўныя моманты ў разьвіцьці нацыянальнай культуры беларускага народу. Я імкнуўся да прабуджэньня ў беларускай студэнцкай моладзі нацыянальнага пачуцьця, да аформленьня ў іх беларускага нацыянальнага самазразуменьня“.

Некрашэвіч па гэтаму пытаньню дае наступнае паказаньне:

„Галоўным, аднак, спосабам ідэолёгічнага ўзьдзеяньнічаньня лічылася школа. Тут бралася стаўка на тое, каб выхаваць сабе патрэбную зьмену з маладых студэнцкіх кадраў“.

Тое-ж самае пацьвярджае ў сваіх паказаньнях і Лёсік:

„На нашых „сямейных“ нара-

СПРАВАЗДАЧА
Цэнтральнага Камітэту ЛКСМБ
Даклад сэкратара ЦК тав. ПАЛЯКОВА
(Працяг)

...дах,—кажа Лёсік,—ня раз узьнімался пытаньні арганізацыйнага зьвязаньня з моладзьдзю шляхам стварэньня гурткоў пры школах, краязнаўчых арганізацыях і г. д.".

Гэтыя мары нацыянал-дэмакратаў ажыцьцяўляліся на справе. Так, пры беларускай контррэволюцыйнай нацыянал-дэмакратычнай групе быў створаны цэнтр па рабоце сярод моладзі.

Адзін з працаваўшых па галіне моладзі, нацдэм Дарашэвіч, паказвае наступнае:

„У нашым гуртку разглядалася пытаньне аб арганізацыі кожным сябром ячэйкі. Гэта пытаньне ў нас разглядалася ў такім напрамку: наш гурток павінен быць цэнтрам, і кожны з членаў гэтага гуртка павінен арганізаваць новы гурток з 4-5 чалавек, але пры такой умове, каб кожны з гэтых нова-арганізаваных гурткоў ня ведаў-бы аб існаваньні цэнтру і нумароў другіх гурткоў. Сябры-ж новых гурткоў павінны былі ў сваю чаргу таксама стварыць гурткі і такім чынам утварыць сетку гурткоў“.

На падставе ўсіх прыведзеных тут матар'ялаў мы бачым, як далёка закідалі вудачкі беларускія нацыянал-дэмакраты.

„Мёртвы хапае жывога“

Апрача гэтага, праводзіцца шалёная работа па пашырэньню на моладзь рэлігійнага ўплыву, па рэлігійнаму адурманьваньню рабоча-сялянскае моладзі. Папы і ксяндзы, рабіны і сэктанты, розныя іншыя „божыя служкі“ праводзяць актыўную антысавецкую работу сярод нашай моладзі, „прасьвятляюць“ ее патрэбным сабе духу, каб гэтым самым падрываць магутнасьць пролетарскай краіны будуючагася соцыялізму.

Сэктанты, праводзячы сваю работу сярод моладзі, скарыстоўвалі розныя „формы“ і „мэтады“, сьпявалі свае песьні на мотывы больш пашыраных рэволюцыйных песень. Вось, напрыклад, вам некальні радкоў з сэктанцкай песьні, якая сьпяваецца на мотыў „Сьмела, таварышы ў ногу“:

У бойку, браты, са злом сьмела,
Хай паходня любові гарыць!
Справа наша ўжо прасьвятлела,
Яна радасьцю сьвет асьвятліць".

У некаторых мясцох існуюць і вядуць сваю антысавецкую работу сіонісцкія арганізацыі. Таксама існуюць клерыкальныя плыні, ешыботы, якія імкнуцца праводзіць уплыў на моладзь з беднаты, саматужнікаў, на дрэнна матар'яльна забясьпечаную рабочую моладзь, казаючы ёй матар'яльную дапамогу і г. д.

Клясавы вораг—нэпман у горадзе, кулак—у вёсцы, папы, рабіны, ксяндзы ды іншыя антысавецкія элементы праводзяць работу на падрыхтоўцы контррэволюцыйных рэзерваў на выпадак інтэрвэнцыі, па выхаваньню людзей, годных на рэстаўрацыю капіталізму.

Контррэволюцыйная група беларускіх нацыянал дэмакратаў зьвяртала надзвычайна вялікую ўвагу на работу сярод моладзі. Краскеўскія, Некрашэвічы, Лёсікі, як непасрэдна самі, на сваіх „сямейных“ нарадах, з профэсарскіх катэдраў, а таксама праз „нацдэмаўшчыкаў“ Улашчыкаў, Дарашэвічаў ды ім падобных, імкнуліся апрацоўваць моладзь, пераважна студэнцкую і вучнёўскую, ў нацыянал-дэмакратычным контррэволюцыйным напрамку. Такога роду работа праводзілася галоўным чынам у навучальных установах, асабліва ў ВНУ, дзе беларускія нацыянал-дэмакраты зьвілі сабе гняздо. Таксама рабіліся рашучыя крокі па перанясеньню такой работы і ў вёску.

Які-ж, так сказаць, „соцыяльны склад“ выкрытых контррэволюцыйных груп моладзі? Прадстаўнікі якіх соцыяльных груп і катэгорый уваходзілі ў іх? Асноўнае ядро, пераважную большасьць складаюць дзеці кулакоў, гандляроў, дзеці служыцеляў розных рэлігійных культаў, буйных саматужнікаў і розных іншых „былых людзей“.

Рабочая, батрацкая бядняцкая і серадняцкая моладзь, тая працоўная моладзь, якая пад кіраўніцтвам комсамолу і разам з комсамолам прымае актыўны ўдзел, вядзе актыўную барацьбу на ўсіх франтох соцыялістычнага будаўніцтва, ня была ў іх шэрагах. Рабочая, батрацкая, бядняцкая і ўся працоўная моладзь, натуральна, ня мае нічога агульнага з інтарэсамі клясавага ворага. Рэволюцыйная працоўная моладзь ня можа быць і ня будзе ворагам пролетарскай рэволюцыі.

Наш адказ клясаваму ворагу

Абвостраная клясавая барацьба, выкліканая буйнымі, нябачнымі сьветам посьпехамі і тэмпамі соцыялістычнага будаўніцтва, у прыватнасьці—барацьба клясавага ворага за моладзь ставіць перад намі, перад усім Ленінскім комсамолам Беларусі, надзвычайна вялікія, узмоцненай політычнай важнасьці задачы. Комсамол Беларусі ў адказ на ўсе вылазкі клясавага ворага павінен адказаць яшчэ большым уцягненьнем рабочае і ўсяе працоўнае моладзі ў соцыялістычнае будаўніцтва, яшчэ больш шчыльным згуртаваньнем вакол свайго кіраўніка—бальшавіцкай партыі, яшчэ большым узмацненьнем свае работы на ўсіх участках гаспадарчага і культурнага будаўніцтва.

Мы абавязаны перад шырокімі масамі працоўнай моладзі выкрыць поўнасьцю твар клясавага ворага, пад якімі-б ён пакрываламі ні хаваўся. Ленінскі комсамол абавязаны яшчэ больш рашуча і руйнуюча ўдарыць па ўсіх імкненьнях і спробах клясавага ворага праводзіць свой уплыў на моладзь, падпарадкаваць моладзь сваім інтарэсам.

Той факт, што выкрытыя маладзёжныя контр рэволюцыйныя групы пераважна былі ў школах і пры школах, што яны там вілі сабе нацдэмаўскія гнёзды, сьведчыць аб некаторай засьмечанасьці навучальных установ варожым элемэнтам. Такое становішча патрабуе ад ЦК і ўсяго комсамолу безадкладна зьвярнуць падвойную ўвагу на ўзмацненьне работы ў навучальных установах, каб да канца вытруціць усякую нацыянал-дэмократычную контр-рэволюцыйную дзейнасьць. Патрэбен карэнны пералом у нашай антырэлігійнай рабоце, большае набліжэньне яе да задач соцыялістычнага будаўніцтва. Лепшым нашым пролетарскім адказам на ўсе імкненьні розных рэлігійных культаў, сэктантаў і клерыкалаў прывабіць моладзь пад сваё крылка—зьявіцца большае ўзмацненьне нашай антырэлігійнай работы ды інтэрнацыянальнага выхаваньня.

Факт удзелу паасобных комсамольцаў у маладзёжных контр-рэволюцыйных організацыях рубам ставіць пытаньне ў напрамку яшчэ большага падвышэньня клясавай баяздольнасьці комсамолу, рашучай самаачысткі ЛКСМБ асабліва ад соцыяльна-чужых элемэнтаў.

VI. ПРОЛЕТАРСКАЕ КІРАЎНІЦТВА Ў ЛКСМБ

Але клясавы вораг, як-бы ён ні натужваўся ня можа парушыць таго аўтарытэту, які мае комсамольская організацыя, бо комсамол цесна зьвязан і з кожным днём усё больш цесна зьвязваецца з шырокімі масамі рабочай і працоўнай моладзі.

Аб гэтым сьведчыць павялічэньне тэмпу ў росьце комсомольскай організацыі, які галоўным чынам ідзе за лік рабочай, батрацкай і бядняцкай моладзі.

Калі рост ЛКСМБ ад VIII-га да IX-га зьезду складаў 19.098 чал., якія па соцыяльнаму становішчу разьмяркоўваліся наступным чынам: рабочых—5651 чал., альбо 29,6 проц; батракоў—1.437 чал., альбо 7,5 проц.; беднякоў—7.310 чал, альбо 38,3 проц.; серадняков—7.952 чал., альбо 15,4 проц.; саматужнікаў—1.125 чал., альбо 5,9 проц. і іншых 623 чал., альбо 3,3 проц., дык ад IX-га да X-га зьезду мы вырасьлі на 50.153 тав. Па соцыяльнаму становішчу гэты прырост складае: рабочых—15 445 ч. альбо 30.8 проц., батракоў—7.674 чал. альбо 15,3 проц.; беднякоў—19.165 чал. альбо 38,2 проц.; серадняков — 5.594 чал., альбо 11,2 проц.; саматужнікаў—1.249 чал., альбо 2,5 проц. і іншых—1.026 чал., альбо 2,6 проц.

Гэтыя лічбы надзвычайна яскрава паказваюць, якое месца ў жыцьці працоўнай моладзі займае комсамол. Яны паказваюць, што працоўная моладзь у сваёй масе іменна зараз, у пэрыод соцыялістычнай рэконструкцыі, ідзе ў комсамол, цалкам аддаючы свае сілы і энэргію на барацьбу за соцыялістычнае будаўніцтва, супроць актывізаваўшыхся контр-рэволюцыйных і опортуністычных элемэнтаў.

Вітаўшая зьезд група комсамольцаў-чыгуначнікаў з Аршанскага вузла.

Гаворачы аб агульным складзе ЛКСМБ, трэба адзначыць значнае палепшаньне яго соцыяльнага складу. Калі на 1-1—28 г. лічылася ўсяго ў КСМ 59.870 ч., з іх па соцыяльнаму становішчу: рабочых—19.734, альбо 33,0 проц., батракоў—4.150, альбо 7,0 проц.; беднякоў—20.917, альбо 34,8 проц., серадняков—8.362, альбо 11,9 проц.; саматужнікаў 2.704, альбо 4,5 проц. і іншых—4.003, альбо 6,7 проц., дык на I-X—30 г. ЛКСМБ налічвае 90.450 чал. Па соцыяльнаму становішчу: рабочых—22.110, альбо 35,5 проц.; батракоў—10.764, альбо 14,0 проц.; беднякоў—28.401, альбо 31,4 проц.; серадняков—11.125, альбо 12,3 проц.; саматужнікаў—2.894, альбо 3, проц. і іншых—5.150, альбо 5,7 проц.

Усе гэтыя лічбы як росту, так і соцыяльнага складу, даюць нам магчымасьць зрабіць вывад, што падвышэньне тэмпаў росту ЛКСМБ за мінулы час за лік рабочай, батрацкай і бядняцкай моладзі зьяўляецца яскравым паказчыкам падвышэньня політычнай актыўнасьці наогул рабочае і ўсяе працоўнай моладзі. Падвышэньне актыўнасьці яе ў соцыялістычным будаўніцтве зьяўляецца паказчыкам замацаваньня сувязі комсомолу з масамі рабочай моладзі.

Трэба адкрыта сказаць, што, ня гледзячы на некатарае павялічэньне ў росьце за лік рабочых і батракоў, усё ж мы яшчэ слаба працуем над ажыцьцяўленьнем лёзунгу 100 процантнага ўцягненьня карэннай рабочай моладзі ў комсамол. Шэраг організацый яшчэ ў дастатковай ступені не навучыўся організацыйна замацаваць узрослую політычную актыўнасьць рабочай моладзі. У некаторых організацыях нават маюцца права-опортуністычныя адносіны і імкненьне зьняць лёзунг аб 100 проц. уцягненьні рабочай моладзі ў комсамол, мотывуючы гэта тым, што „няма за кошт каго расьці“.

Гэтую опортуністычную ялусьню цалкам разьбіваюць лічбы Дзяржпляну.

Так, па вестках Дзяржпляну на люты 1930 г., па ўсёй прамысловасьці ахоплена комсамолам толькі 38 проц. рабочай моладзі. Можна таксама прывесьці і лічбы па асобных галінах прамысловасьці: па мэталёвай—53,8 проц.; керамічнай—33,6 проц.; шкляной—32,3 проц.; запалкавай—22,9 проц.; дрэваапрацоўчай—43,7 проц., папяровай—49,3 проц.; скурана-футровай—43 6 проц.; тэкстыльнай—34,2 проц. харчовай—43,7 проц.; швэйнай—43,9 проц.; абутковай—59,5 проц; панчошна-трыкатажнай—28,8 проц.; поліграфічнай—66 проц.; тарфяной—10 6; электрастанцыі—41,7 проц.; па чыгунцы 61,0 проц і г. д.

Таксама і ў вёсцы прыходзілася весьці барацьбу з цэлым шэрагам скрыўленьняў цьвёрдай лініі комсамолу ў пытаньнях росту. Тут пытаньне ставіцца ня толькі ў адносінах права-опортуністычных дзеяньняў паасобных організацый у галіне ўцягненьня 100 проц. батрацтва ў комсамол, але найбольш востра паўстае пытаньне аб тым, што ячэйкі і нават шэраг райкомаў, ня гледзячы на неаднаразовыя папярэджаньні ЦК, пашырылі лёзунг 100 проц.-га ўцягненьня рабоча-батрацкай моладзі перанесьці на моладзь іншых соцыяльных груп.

Вось чаму, ня гледзячы на значнае палепшаньне соцыяльнага складу КСМ, мы павінны завастрыць увагу нашых організацый на гэтых недапушчальных зьявішчах.

Твар нашага актыву

Гаворачы аб актыве, мы павінны помніць, што роля актыву вельмі вялікая і надзвычайна адказная ў рабоце нашай організацыі, і мы да актыву ў першую чаргу прад'яўляем патрабаваньні, каб у комсамольскім актыве павышаўся партыйна-пролетарскі асяродак. Для характарыстыкі нашага сучаснага актыву прывяду некалькі лічбаў: калі да IX-га нашага зьезду мы мелі ў складзе пленумаў: рабочых 38.8 проц., дык зараз маем 44,8 проц.; батракоў было 13 проц., а зараз 18.9 проц. У складзе сэкратароў райкамітэтаў комсамолу да IX-га зьезду было: рабочых—54,4 проц., а зараз маем 75 проц.; батракоў было 8,1 проц., а зараз—8,7 проц. У складзе бюро ячэек маем: рабочых—30,1 проц.; батракоў—17,1 проц.; беднякоў—28,1 проц.; серадняков—11,6 проц.; саматужнікаў—2,6 проц. і іншых—9,9 проц.

Такім чынам, соцыяльны склад РК КСМ паказвае значнае палепшаньне, якое зьяўляецца непасрэдным вынікам павялічэньня нашай увагі да раённага актыву.

Адначасна са значным палепшаньнем соцыяльнага складу раённага актыву мы маем значны прарыў у соцыяльным складзе нізавога актыву. Так, у складзе бюро ячэек маем зьніжэньне рабочых на 1,6 проц. і ў складзе сэкратароў ячэек колькасьць рабочых зьнізілася ад 27,5 проц. да 25,9 проц. у параўнаньні з лічбамі да IX-га зьезду.

Батрацкая моладзь таксама панізіла сваю ўдзельную вагу ў складзе бюро ячэек на 1,3 проц. Такое становішча здарылася ў выніку таго, што мінулыя перавыбары бюро ня былі забясьпечаны выстарчальным кіраўніцтвам.

Парткіраўніцтва не палепшылася

Адносна партыйнага кіраўніцтва трэба сказаць, што і пасьля адпаведнай пастановы студзеньскага пленуму ЦК КП(б)Б партыйнае кіраўніцтва ў нізавых організацыях комсамолу ўсё яшчэ не палепшылася.

Зусім ненормальным зьяўляецца тое, што да X-га зьезду мы маем зьмяншэньне партыйнага асяродку ў ЛКСМБ. Калі, напрыклад, на 1-I—1928 г. партыйны асяродак у комсамоле складаўся з 6100 таварышоў, ці 101 проц. ад агульнай колькасьці, дык на 1-X—30 г., ня гледзячы на колькаснае павялічэньне партыйнага асяродку (7474 тав.), мы маем толькі 8 проц. ад агульнай колькасьці ЛКСМБ.

Адным з слабейшых пытаньняў унутрысаюзнай работы зьяўляецца політычнае выхаваньне комсамольскіх мас, павышэньне гэтымі масамі тэорэтычных марксысцка-ленінскіх ведаў. Зьезд у гэтых адносінах павінен прыняць катэгорычныя пастановы, якія-б безадкладна забясьпечвалі пералом у гэтым пытаньні. Трэба заўсёды памятаць, што „практыка становіцца сьляпой, калі не асьвятляе сабе шлях рэволюцыйнай тэорыяй“ (Сталін).

Павялічэньне ўдзелу моладзі ў соцыялістычным будаўніцтве і патрэбнасьць узмацненьня кіраўніцтва гэтай работай выклікала неабходнасьць ліквідацыі акр. звеньняў.

Гэта дало, у сваю чаргу, магчымасьць узмацніць раёны шляхам пасылкі туды акруговых працаўнікоў, вылучэньнем на кіруючую раённую работу рабочых і г. д.

У агульнай сыстэме кіраўніцтва значную ролю адыгрывае комсамольскі друк. Яго месца і роля значна павялічылася, што тлумачыцца хоць-бы ростам яго тыражу. Газэта „Чырвоная Зьмена“ зараз мае каля 40 тыс. падпісчыкаў, ці павялічэньне ў 3 разы супроць тыражу да моманту IX зьезду.

У галіне росту ў далейшым неабходна праводзіць яшчэ большую барацьбу за ўзмацненьне пролетарскага асяродку ў ЛКСМБ, даваць больш рашучы адпор усім тым, хто імкнецца зьняць лёзунг аб 100 пр. уцягненьні рабочай моладзі ў комсамол. Нашым адказам павінна быць: „Выкананьне лёзунгу аб 100 проц. уцягненьні карэннай рабочай моладзі ў комсамол. Пагалоўна ахапіць усю батрацкую моладзь. На грунце індывідуальнага адбору прымаць у КСМ колгасьнікаў, адданых колгаснай справе, правераных на грамадзкай рабоце на барацьбе з кулацтвам і па лепшай працы ў колгаснай гаспадарцы, чым у адзіналічнай.

Паколькі Беларусь не зьяўляецца раёнам суцэльнай колектывізацыі, неабходна дабіцца шырокага ўцягненьня ў КСМ перадавых колгасьнікаў і беднякоў. У адносінах аднаасобнікаў серадняков „неабходна прымаць тую частку лепшай маламоцнай серадняцкай моладзі, якая цалкам аддана інтарэсам партыі, рашуча змагаецца з клясавым ворагам, стаіць цьвёрда за організацыю колгасаў і сваёй актыўнай грамадзкай работаю стварае ўмовы для росту колгаснага руху“. (Тэзісы ЦК УсеЛКСМ).

У галіне выхаваньня актыву трэба яшчэ больш узмацніць партыйна-пролетарскі асяродак, асабліва ў складзе бюро ячэек.

Сыстэму работы перабудоўваць у напрамку накіраваньня і замацаваньня растучай актыўнасьці рабочай моладзі, накіраваньня яе на ажыцьцяўленьне задач разгорнутага наступленьня соцыялізму па ўсім фронце, уменьня поўнасьцю пад-

СПРАВАЗДАЧА
Цэнтральнага Камітэту ЛКСМБ

Даклад сэкратара ЦК тав. ПАЛЯКОВА

(Працяг)

парадкаваць сваю дзейнасьць асноўным задачам социялістычнага будаўніцтва. Трэба стварыць яшчэ лепшыя ўмовы для шырокага разьвіцьця ініцыятыўна - добраахвотніцкага руху, ударніцтва, „лёгкай кавалерыі“ ды інш.

Перадзьездаўскія раённыя конфэрэнцыі ЛКСМБ прайшлі на базе разгортваньня ўнутрысаюзнай дэмократыі, крытыкі і самакрытыкі. Але трэба сказаць, што разгорнутасьць самакрытыкі яшчэ ў нас у організацыях недастатковая і патрэбна ўсю нашу работу, асабліва яе слабыя бакі, паставіць пад абстрэл бальшавіцкай самакрытыкі, заўсёды помнячы словы тав. Сталіна аб тым, што „запушчаная дробная памылка губіць усю нашу справу“.

VII. АБ РАБОЦЕ СЯРОД ДЗЯЦЕЙ

Кажучы аб рабоце піонэрскай організацыі з таго пункту погляду, як яна выхоўвае дзетвару ў комуністычным духу, трэба адзначыць, што тут мы мелі політычныя прарывы.

У вывадах ЦК УсеЛКСМ па агляду піонэрскай організацыі гаворыцца аб тым, што піонэрская організацыя не была мобілізавана на выкананьне конкрэтных задач барацьбы за прамфінплян, за соцыялістычную рэконструкцыю сельскай гаспадаркі.

Зьмест піонэрскай работы не адпавядаў сучасным запатрабаваньням.

Пасьля агляду з боку ЦБ ЮП, ЦК УсеЛКСМ работы піонэраў Беларусі, у сувязі з прынятымі мерапрыемствамі ЦК ЛКСМБ, некалькі палепшылася кіраўніцтва на лініі піонэрскіх організацый. Ёсьць некаторае ажыўленьне ў дзейнасьці піонэрскіх організацый, чаму садзейнічаў абвешчаны ЦК ЛКСМБ баявы агляд піонэрскай работы.

Ня гледзячы на прарывы, якія меліся ў рабоце ДКА, пэрыод работы ДКА з часу ад IX-га па X-ты зьезд ЛКСМБ са ўсёй відавочнасьцю б'е па праявах дробна-буржуазнай тэорыі, аб пазаклясавым выхаваньні і ў процілегласьць ілжэ-марксысцкім довадам сама работа піонэрскай організацыі і жыцьцё разьбіваюць усялякія тэорыі і пацьвярджаюць правільнасьць прынцыпаў КСМ у выхаваўчай рабоце сярод дзяцей на аснове прыцягненьня іх да ўдзелу ў соцыялістычным будаўніцтве.

Але на сёньнешні дзень піонэрская організацыя яшчэ цалкам не ліквідавала тыя прарывы, што мелі месца ў ранейшай рабоце.

Неабходна паставіць справу так, каб піонэрская організацыя ў цэлым яшчэ больш была ўдзельнікам, дапаможнікам комсамолу ў соцыялістычным будаўніцтве, у барацьбе з клясавымі ворагамі.

Толькі на гэтым мы зможам комуністычна выхоўваць сабе зьмену. Неабходна палепшыць кіруючы актыў як з боку соцыяльнага, так і партыйнага складу. Патрэбна дабіцца сапраўднага павароту піонэрскай організацыі да тых задач, якія ставіць рэконструкцыйны пэрыод

Зьлева направа т.т.: Кажэмскі (колгас „Авангард“, Лепельскі раён), Аляшкевіч (колгас „КІМ“, Слуцкі раён), Галасуба (комуна „Верны Шлях“, Дрысенскі раён), Альховіч (савгас „Сьляпянка“, Меншчына), Шарапава (колгас „Ясная Паляна“, Меншчына).

VIII. АБ ВАЙСКОВАЙ РАБОЦЕ ЛКСМБ

Беларусь тэрыторыяльна мяжуецца з Польшчай, урад якой прымае найбольш рашучыя крокі да справакаваньня нас на вайну. Комсамолу БССР, якому з прычыны гістарычных умоў прыходзіцца працаваць у прымежнай паласе, у выпадку неабходнасьці прыдзецца ў першую чаргу выступіць сваймі грудзьмі абараняць межы Савецкага Саюза. Гэта патрабуе, каб комсамольцы былі добра вайскова падрыхтаваны і абучаны.

Вайсковая работа патрабуе значнага палепшаньня У галіне ваенізацыі непасрэдна саміх комсамольцаў мы павінны разгарнуць масавую вайсковую работу па лініі Асоавіяхэму сярод працоўнага насельніцтва.

Палепшыць штодзённую сувязь з Чырвонай арміяй у бок большага азнаямленьня з жыцьцём армейскага комсамолу. Палепшыць шэфскую работу над лінкорам „Парыская Комуна“ і АБВШ.

IX. ЛКСМБ ПРЫШОЎ ДА СВАЙГО X ЗЬЕЗДУ ЗГУРТАВАНЫ ВАКОЛ КОМУНІСТЫЧНАЙ ПАРТЫІ

Напярэдадні X зьезду ЛКСМБ правыя опортуністыя ў комсамоле атакавалі лінію парты ў разьвіцьці саюзу. Адначасна з права-опортуністычны і выступленьнямі ў іншых організацыях УсеЛКСМ, як вылазка Мінаева і Бутыркіна, у Беларусі знайшліся іх аднадумцы—Целешаў і „иже с ними“, якія імкнуліся давесьці тэорыю аб крызісе комсамольскай організацыі цалкам і яе актыву.

Гэтым права-опортуністычным паклёпам на саюз комсамол Беларусі даў рашучы адпор, што асабліва ярка выявілася на прайшоўшых конфэрэнцыях.

Яскравым паказчыкам, які ў пыл разьбівае і рашуча адмятае ўсе тэорыі правых у комсамоле, зьяўляецца тое, што мы прыходзім да зьезду дабіўшыся ў асноўным павароту тварам да гаспадарчых задач. ЛКСМБ ня быў нэйтральным у барацьбе за генэральную лінію партыі, а змагаўся з усякімі адхіленьнямі ад не—з правым ухілам, як галоўнай небясьпекай, так і з поўтрацкісцкімі наскокамі на лінію партыі, і ў тым ліку з права-„лявацкім“ блёкам Сырцова, Ломінадзэ і інш. У барацьбе з клясавым ворагам і адхіленьнямі ад генэральнай лініі партыі комсамол прыходзіць да свайго зьезду ідэёва і політычна вырасшым.

Пад кіраўніцтвам комуністычнай партыі Ленінскі комсамол быў і будзе ўдарнай брыгадай на ўсіх вучастках соцыялістычнага будаўніцтва.

(Бурныя воплескі).

Шлях КІМ'у—шлях самааданай рэволюцыйнай барацьбы

Заключнае слова т. Горкіча*)

Чаму бальшавікі перамаглі ў 1917? Я чуў на адным паседжаньні ўражаньне аб рабоце бальшавіцкай партыі з боку аднаго з сучасных кіраўнікоў Комінтэрну т. Кусьцінена.

1918 г. ён быў у Расіі і гаварыў, што асабліва яму кінулася ў вочы ўпартасьць бальшавікоў у пераконаньнях. Меншавікі і эсэры іх асьвіствалі, закідвалі каменьнямі, але бальшавікі працягвалі пераконваць рабочую клясу.

А як стаіць справа зараз? Гэтай работы па пераконваньню не вядзецца. Калі які-небудзь комсомолец прыдзе на завод, выступіць з прамоваю і яго высьмеюць, альбо асьвішчуць, ён уходзіць і гаворыць - там контррэволюцыя, ня імкнучыся нікога пераконваць.

Большасьць маладых рабочых, якія знаходзяцца ў шэра ах меньшавікоў і фашыстых, гэта-ж ашуканая частка рабочае клясы гэта той пласт, які павінен пайсьці разам з намі ў рэволюцыю, гэта той пласт, які разам з намі павінен змагацца на барыкадах.

Мы яго павінны пераканаць. Мы не пераможам, калі мы ня зможам пераканаць яго ў няправільнасьці озыцый займаемых ім на сёньнешні дзень.

Польскі КСМ на справе заваёўвае масы

Некалькі слоў аб рабоце польскага комсамолу. З нелегальных сэкцый у Эўропе польскі комсамол зьяўляецца лепшай сэкцыяй Комінтэрну. Усім вядома, што польскі комсамолец праводзіў вялікую работу ў час барацьбы з правымі элемэнтамі, з правымі плынямі ў польскім комсамоле. На працягу ўсёй барацьбы, якая працягвалася некалькі год, польскі комсамол займаў правільную позыцыю з самага пачатку да канца. Польскі комсамол належыць да ых сэкцый Кім'у, як я на справе праводзяць установку на завяваньне буйных прадпрыемстваў. У Варшаве, Лодзі і г. д. няма ніводнага буйнага прадпрыемства, на якім ня было-б комсамольскай ячэйкі.

Комсамол Польшчы аказаўся лепшым дапаможнікам у правядзеньні лініі Кім'у, але ў рабоце польскага комсамолу таксама ёсьць шэраг слабых бакоў.

Польскі комсамол у часе свайго апошняга зьезду адзначыў некаторае падзеньне членаў. Ад 5 конгрэсу КІМ'у да пачатку 1930 г. адбывалася падзеньне колькасьці членаў як у комсамоле, так і падзеньне членаў фабрычна заводзкіх ячэек. На аснове лістападаўскага пленуму КІМ'у, на аснове лістоў КІМ'у рэзка былі пастаўлены перад усім Саюзам гэтыя недахопы, і мы маем ужо зараз у выніку правільную пастаноўку польскага кіраўніцтва. Зараз у адносінах фабрычна-заводскіх ячэек комсамол ужо перавысіў тую лічбу, якая была ў час 5 конгрэсу КІМ'у. Зараз комсамал мае больш фабрычна-заводзкіх ячэек, чым калі-б то ні было. Адносна колькасьці членаў комсамол амаль што дасягае тэй лічбы, якая мелася ў комсамоле ў часе 5 конгрэсу КІМ'у. Польскі комсамол праводзіць вельмі вялікую работу сярод фашысцкіх організацый. Вам усім вядома, што ў Польшчы ёсьць неофіцыйная ваенная організацыя фашысцкага характару, называемая „Стралок“. Гэта організацыя зьяўляецца формай фашысцкага выхаваньня моладзі, зь ўляецца формай барацьбы буржуазіі за моладзь, зьяўляецца формай падрыхтоўкі моладзі ў ваенных адносінах на барацьбу супроць Савецкага Саюзу.

І вось з гэтай організацыі на працягу апошняга году, у выніку разлагацельнай работы, якую там праводзіў комсамол, выйшла 60000 маладых рабочых. Уся гэта організацыя налічвала каля 300 тыс. членаў. Праўда, гэтыя 60000 чалавек у сучасны момант зноў разгубіліся і большая частка неяк адышла ад комсамолу. Комсамолу ўдалося разлажыць паасобныя організацыі „Стралка“, але не ўдалося ўсю гатую моладзь замацаваць за сабой, не ўдалося зрабіць так, каб гэта моладзь засталася пад нашым непасрэдным кіраўнічым уплывам.

Комсамол на чале маладзёжных стачак

Я ў сваім дакладзе заяўляў, што на працягу апошняга году мы мелі цэлую хвалю юнацкіх стачак. Напрыклад, у Нямеччыне за 10 месяцаў 1930 г. мелі месца 10 юнацкіх стачак, у Чэхаславакіі—18 юнацкіх стачак, ва Францыі—9 юнацкіх стачак. Становішча моладзі ў вытворчасьці там іншае, чым становішча рабочых. Становішча рабочай моладзі ў вытворчасьці спэцыфічнае,—яны менш атрымліваюць пэнсіі, больш працуюць. Зразумела, што гэта моладзь мае свае інтарэсы і вядзе барацьбу за гэтыя інтарэсы не залежна ад астатняй часткі робочых, занятых на гэтых фабрыках. Якое-ж становішча са стачкамі? Трэба прызнаць, што большасьць з гэтых стачак адбываецца з удзелам комсамолу, але комсамол недастаткова зьвязаны з інтарэсамі маладых рабочых, недастаткова ведае, чым жыве, якія пытаньні хвалююць гэтую моладзь. Але калі стачка ўзьнікла, комсамол шчыльна падыходзіць да гэтага.

Стварыць моцныя піонэрскія саюзы

Таварышы пыталі адносна работы піонэрскіх організацый. Прызнаюся, я аб гэтым мала казаў. Якое-ж было становішча піонэрскіх арганізацый да апошняга часу? Горшае, чым комсамолу. Калі комсамол імкнуўся да правядзеньня перавароту ў КІМ'е ва ўсім копіяваць партыю, дык піонэрскія организацыі рабілі гэта яшчэ больш. Гэтым растлумачваецца сэктанскі характар піонэрскіх організацый.

Якое-ж было становішча ў міжнародным маштабе? Вам усім вядома і тое ленінскае становішча адносна ўзаемаадносін паміж паасобнымі часткамі ўсёй рэволюцыйнай організацыі. Зьверху павінна знаходзіцца комуністычная партыя, потым ідзе комсамол, потым профсаюз, потым піонэрская організацыя. Яна павінна зьявіцца самай шырокай з усіх гэтых організацый, а выходзіць наадварот. Калі ў нямецкай компартыі было 120000 членаў, дык у піонэрскай організацыі было 15000 членаў. Мы мелі проста анэкдотычныя прыклады скажэньня асобных лёзунгаў партыі ў піонэрскім руху. Напрыклад, нямецкая партыя высунула лёзунг — „бі кожнага сустрэчнага фашыстага“. Комсамол паўтарае гэты лёзунг для моладзі,—гэта ўжо была памылка. Але бяда заключаецца ў тым, што піонэры таксама паўтаралі гэты лёзунг і ў сунулі лёзунг „бі ў іх дзяцей фашыстых“.

КІМ гэтым пытаньнем займаўся на працягу некалькіх месяцаў.

Зараз пачынаецца рэорганізацыя дзіцячага руху ў піонэр-саюзы. Кіруючыя організацыі павінны ўцягнуць к сабе больш сьць дзяцей працоўных. Таму паўсюды складаюцца піонэр-саюзы, якія маюць спортыўныя, мопраўскія, турысцкія і іншыя віды заняткаў. У гэтых адносінах КІМ мае першыя посьпехі толькі ў Нямечыне. Трэба сказаць, што ў большасьці іншых краін комсамол пытаньнямі піонэрорганізацыі дастаткова не займаўся. Няма канапатлівасьці ў адносінах піонэрорганізацыі. Ячэйкі нізавых організацый не клапоцяцца аб піонэрскіх саюзах. Таму зараз вядзецца ў комсамоле вялікая растлумачальная работа аб неабходнасьці існаваньня сапраўды кіруючай ролі ў практыцы ў адносінах да піонэрсаюзу.

Змагацца на два франты

Некалькі слоў аб барацьбе на два франты. Тут было задана пытаньне, чаму у Кім'е барацьба з сэктанствам, барацьба з „левай“ небясьпекай зьяўляецца галоўн перашкодай у разьвіцьці комсамолу як масавай організацыі. Я ў сваім дакладзе гаварыў аб тым, што аднэй з прычын такога становішча комсамолу ў час лістападаўскага пленуму зьявілася недастатковая барацьба на два фронты, мы ўсюды праводзілі выдатную работу ў барацьбе супроць правай небясьпекі, у барацьбе за лінію Комінтэрну ва ўсіх сэкцыях аж да апошняга часу. Але калі гутарка зашла аб тым, каб змагацца супроць „левых“ загібшчыкаў, у Кім'е на мясцох, у нізавых організацыях, то справа ішла вельмі дрэнна. Таму Комінтэрн зусім правільна зрабіў указаўшы, што ў Кім'е галоўнай небясьпекай зьяўляецца правая небясьпека, таксама як і ў Комінтэрне, але патрэбна выходзіць з конкрэтнага становішча кожнай сэкцыі Комінтэрну (а вось у сэкцыі Комінтэрну—Кім'е, там становішча зусім іншае). Я прывяду практычны прыклад У Нямеччыне мы гаворым: галоўная небясьпека —гэта правая небясьпека, Правільна? —Правільна. А што мы далей гаворым? Але для таго, каб КСМ мог добра змагацца з правай небясьпекай, яму патрэбна спачатку перамагчы сваё сэктанцтва, сваю замкнутасьць, якая мае сваёй існасьцю левы характар Правыя опортуністыя—рэнэгаты ў Нямеччыне—асабліва сільны ў спортыўных організацыях. У такіх усякага гатунку масавых організацыях яны ў некаторых мясцох пануюць, і вось КСМ стаіць і крычыць: Далоў правых, вядзем барацьбу супроць правых. а ў гэтых організацыях, дзе правыя маюць монополію, ніякая работа не вядзецца.

Для таго, каб КСМ з посьпехам мог перамагчы гэтую правую небясьпеку, яму патрэбна выйсьці з сваёй замкнутасьці, з свайго сэктанцтва. КСМ знаходзіцца на ніж. узроўні, чым партыя, ён па іеен дагнаць і перагнаць гэты ўзровень, на якім знаходзіцца партыя і тады барацьба з правай небясьпекай не застанецца пустой фразай, а будзе надта рэальнай дапамогай у барацьбе за правядзеньне лініі Камінтэрну.

Інтэрнацыянальная работа ЛКСМБ на нізкім узроўні

Пераходжу да апошняга пытаньня —аб інтэрнацыянальнай рабоце. Таварышы тут ставілі так пытаньне: з кім зьвязаны беларускі комсамол. Я думаю, што гэта пытаньне сьведчыць аб надта нізкім узроўні інтэрнацыянальнай работы.

Якую ж вы работу праводзіце, калі прадстаўнік ячэйкі, або організацыі або акругі прыходзіць на зьезд і ня ведае з кім беларускі комсамол зьвязаны. Мы зьвязаны з польскім КСМ. Вы павінны разумець становішча ў польскім комсамоле.

Вы, як КСМ, працуючы ва ўмовах пролетарскай дыктатуры, павінны цалкам разумець тыя цяжкія ўмовы, у якіх працуе КСМ заграніцай, асабліва ў такой краіне, як Польшча. Вы не павінны прымаць позу пакрыўджаных людзей, што вы пішаце і не атрымоўваеце адказу. Магчыма яны і не адкажуць на кожны з гэтых лістоў, але на працягу поўнага тэрміну яны абавязкова адкажуць, хаця-б на адзін з вашых лістоў. Мы мелі такі выпадак, што, скажам, Балгарскі КСМ, які працуе ў надта цяжкіх умовах, які зьвязан на працягу 3 год з Тульскай організацыяй ні на адзін ліст ня прыслаў адказу, але пасьля 3 год удалося наладзіць такую добрую сувязь, што вядзецца штомесячная перапіска.

Што патрэбна зрабіць? Па-першае дабіцца таго, каб кожны раён з беларускай організацыі быў прымацован да якога-небудзь пэўнага пункту Польшчы.

Пасьля зьезду практычна патрэбна каб ЦК цьвёрда гэта вызначыў, каб кожная організацыя пісала толькі ў сваю адпаведную акругу, каб дабівалася сувязі з гэтай акругай. Для гэтага маюцца сотні магчымасьцяй.

Праз МОПР узьнімаць дух інтэрнацыяналізму

Тут казалі таварышы аб рабоце Мопр'у. Зразумела, аб рабоце Мопр'у ня варта шмат гутарыць, але вы павінны разумец, што для кожнага арыштаванага таварыша адзін факт таго, што дзесьці існуе пролетарская дзяржава, зьяўляецца ужо, калі не рашаючым, дык ва ўсякім выпадку дае шмат у параўнаньні з тым, што мае ца там пры фашысцкім рэжыме. П трэбна разумець, у якім становішч знаходзяцца там нашы організац Напрыклад, што здарылася з Югаслаўскай організацыяй. Там на працягу апошняга году расстралялі на 7 сэкратароў Цэнтральнага Камітэту комсамолу. Гэта ўсё маладыя таварыш Там арыштаваны сотні і тысячы шых таварышоў, там нашы малад таварышы пакутуюць у турмах.

Тут мы мелі шэраг прапаноў, я я лічу ўпаўне правільнымі: напр клад, стварэньне кіруючага орга пры ЦК, шляхам стварэньня бры па праверцы работы, стварэньне час пісу і г. д. Я думаю, што ўсе гэт пытаньні патрэбна ўнесьці ў рэзол цыю па дакладу Кім'у.

Адно трэба памятаць, што комсам выконваючы самую маленькую р бо на заводзе, работу па будаўніцтву цыялізму, па будаўніцтву савгаса колгасаў, работу ў арміі, у пагр атрадзе і г. д.,—выконваючы кожн таку работу, кожны комсамолец в нен памятаць і ўнушаць гэтым у сялянскай і рабочай моладзі, што гэтым самым вядзе барацьбу ня то кі за існаваньне пяцігадовага пля але што ён гэтым самым вядзе бара бу за сусьветную рэволюцыю.

Гэта дасьць яму адпаведны па гляд, дасьць цьвёрдую прынцыпов глебу для перамаганьня ўсіх цяжка цый у нашым соцыялістычным будаўніцтве (бурныя воплескі).

*) К. еп. Пачатак гл. ва ўчарашнім нумар... 43.

АДКАЗНЫ РЭДАКТАР
РЭДКОЛЕГ...

Друкарня імя тав. Сталіна

Галоўлітбел № 599